

การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง

MO PEIRONG

MO LIFEN

ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์

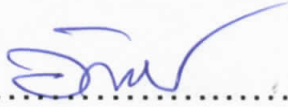
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕

ใบอนุมัติภาคินพนธ์

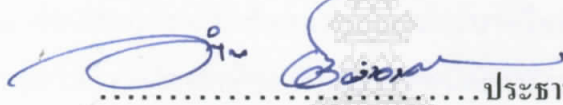
การศึกษาค่าแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง

อาจารย์ที่ปรึกษาภาคินพนธ์

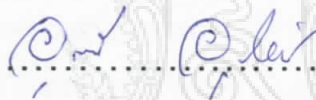
(อาจารย์วิไลลักษณ์ ตางาม)

คณะกรรมการสอบภาคินพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เข็มสำอางค์)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุบลศรี อุบลสวัสดิ์)

 กรรมการ

(อาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ว่าที่ร้อยตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัชระ โพธิ์สรณ์)

ชื่อเรื่อง : การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง

ผู้จัดทำภาคนิพนธ์ : MO PEIRONG (นางสาวยลดี)

MO LIFEN (นางสาวอัญมณี)

พ.ศ. : ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิงครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย และเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง ดำเนินการศึกษาโดยการสังเคราะห์เนื้อหาตามกรอบการให้คำนิยามความหมายคำแสดงอารมณ์ของรุ่งทิวาฉัตถ์ศรี (๒๕๕๔: ๓๘) ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด ๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูด ๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด เก็บข้อมูลจากนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่องบางระจัน และนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่องวิมานเมขลา

ผลการศึกษาพบว่า ๑. คำแสดงอารมณ์ที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดในเรื่องบางระจัน พบ ๕ อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ไม่พอใจ ประหลาดใจ สงสัยหรือได้ถาม เอ็นดูรักใคร่ ตกใจ สงสาร รำคาญใจ ดูหมิ่น และอารมณ์ขัดเคืองใจ ในเรื่อง วิมานเมขลา พบ ๑๘ อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ตกใจ ประชดประชัน ประหลาดใจ ตื่นเต้น หมั่นไส้ ไม่พอใจ สงสัยหรือได้ถาม รำคาญใจ พุดพั้งไป ชื่นชม ดีใจ เหนื่อยใจ ขัดเคืองใจ สงสาร เจ็บปวด หยอกถ้อ โลงใจ และอารมณ์เสียดาย คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันที่ปรากฏในเรื่อง บางระจัน และวิมานเมขลาสื่อความหมายเชิงอารมณ์ได้มากกว่า ๑ อารมณ์ เช่น โธ่ แสดงอารมณ์ สงสารรำคาญใจและอารมณ์ตกใจ ๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูด เรื่อง บางระจัน และเรื่อง วิมานเมขลาแยกเป็น ๓ ลักษณะ คือ ๑) แสดงอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูด เรื่อง บางระจัน ได้แก่ เอ้า เรื่อง วิมานเมขลา ได้แก่ เฮ้ย ๒) เรียกความสนใจของผู้พูดเรื่อง บางระจัน ได้แก่ เฮ้ยเรื่อง วิมานเมขลาได้แก่ช่วยด้วย อะแหม่ เฮ้ย ๓) แสดงการทักท้วงของผู้พูดเรื่อง บางระจัน ได้แก่ เอ้า เรื่อง วิมานเมขลาได้แก่ เว้ย โอ้ย เฮ้ย คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันที่ปรากฏในเรื่อง บางระจัน และวิมานเมขลาสื่อความหมายในอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูดได้มากกว่า ๑ อารมณ์ เช่น เฮ้ย แสดงอารมณ์ปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด เรียกความสนใจของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด ๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด มีการใช้คำที่เหมือนกัน และต่างกัน เช่น แสดงการรับรู้ของผู้พูด เรื่อง บางระจัน ใช้ เออเรื่อง วิมานเมขลาใช้ อ้อ,หืม,อืม,อือ,อืม,อ้อ,เออ โดยใช้คำแสดงอารมณ์ที่เหมือนกัน คือ เออ

Research Title : **A Study of Emotional Words appeared in Entertainment Magazines**

Researcher : **MO PEIRONG**

MO LIFEN

Year : ၂၀၁၉

ABSTRACT

This study aims to examine meanings and compare emotional words appeared in entertainment magazines. The study was carried out by synthesizing the content according to a definition framework on the meanings of emotional words by Rungthiwa Chatthanrasmi. That can be classified into 3 categories; emotional words expressing emotions and feelings of the speakers, emotional words expressing desire and demand of the speakers, and emotional words expressing perception and thought of the speakers. Data collected from movie magazines issued 914, year 9, Bang Ra Chan, and issued 998, year 9, Wi Marn Mek Khala.

The results found that there were 9 emotional words in Bang Ra Chan that expressed the speakers' feelings; the emotions of dissatisfied, surprised, suspicious or inquiring, loving, frightened, pitying, annoying, insulting and indignant. The results showed 18 emotional words in Wi Marn Mek Khala; frightened, sarcastic, surprised, excited, disliked, dissatisfied, suspicious or inquiring, annoying, blundering, appreciated, delightful, discouraged, indignant, pitying, distressed, teasing, being at ease, and feeling sorry for the loss. Moreover, there were the same emotional words appeared in both Bang Ra Chan and in Wi Marn Mek Khala expressing more than one meanings, for example, "Tho!!" (pitying, annoying and frightened). There were also the emotional words used to express desire and demand of the speakers in Bang Ra Chan and Wi Marn Mek Khala that divided into 3 aspects. The first one was the word "Aow" in Bang Ra Chan and the word "Hei" in Wi Marn Mek Khala. The second one was the words that expressed getting attention, the word "Hei" in Bang Ra Chan, and the words "Chuay Duay", "Ah Ham", "Hei" in Wi Marn Mek Khala. The third one was the words expressing argument of the speakers as the followings "Aao" in Bang Ra Chan, the words "Wei", "Aoi", "Hei" in Wi Marn Mek Khala. Also, there were the same emotional words appeared in both Bang Ra Chan and in Wi Marn Mek Khala that conveyed more than one meanings on desire or demand of the speakers, for example, "Hei" expressing desire or demand, getting attention and argument of the speakers. There were the same use and different use of the emotional words that expressed perception or thought of the speakers. The word that expressed the speakers' perception in Bang Ra Chan was "Er". The words that expressed the speakers' perception in Wi Marn Mek Khala were "Aor", "Hm", "Um", "Er". They both used the same emotional words "Er".

กิตติกรรมประกาศ

ภาคินพนธ์เรื่อง การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ศึกษาเพิ่มพูนความรู้จากการศึกษาค้นคว้าพัฒนาการใช้ภาษาไทย

ภาคินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากอาจารย์วิไลลักษณ์ ตางาม อาจารย์ที่ปรึกษาภาคินพนธ์ และหัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เอี่ยมสำอางค์ ประธานกรรมการสอบภาคินพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุบลศรี อุบลสวัสดิ์ ประธานกรรมการสอบภาคินพนธ์ และอาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน กรรมการสอบภาคินพนธ์ที่ได้สละเวลามาให้คำปรึกษาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆจนทำให้ภาคินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ทุกประการ ผู้จัดทำขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ให้ทุนการทำภาคินพนธ์ ภายใต้โครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมเพื่อคนรุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

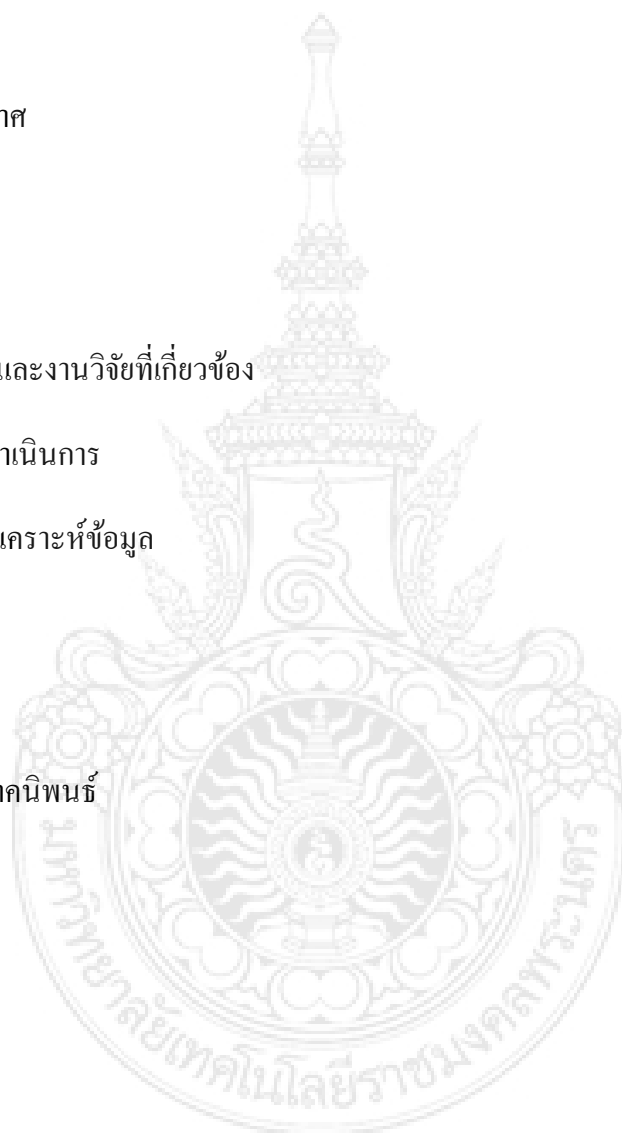
สุดท้ายนี้ คุณประโยชน์อันจะเกิดจากผลงานการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้จัดทำมอบแต่บิดามารดาผู้มีพระคุณที่ช่วยเหลือ ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนตลอดจนเป็นกำลังใจในการจัดทำภาคินพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

MO PEIRONG

MO LIFEN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการ	๒๕
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
บทที่ ๕ บทสรุป	๗๕
บรรณานุกรม	๘๒
ประวัติผู้จัดทำภาคนิพนธ์	๘๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการศึกษา

ภาษา เป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สื่อความคิดความรู้สึก และสื่ออารมณ์ไปยังผู้อื่น คนในแต่ละชาติใช้ภาษาสื่อความหมายเพื่อให้เข้าใจซึ่งกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ผู้เขียนและผู้อ่าน ภาษาทุกภาษาย่อมมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ในภาษาไทยนั้นมีคำหรือกลุ่มคำประเภทหนึ่งที่ใช้แสดงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ คือ คำอุทาน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะเรียกว่าคำแสดงอารมณ์

คำอุทานหรือคำแสดงอารมณ์ คือ คำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ และมักมีเสียงที่ดังเด่น หรือเน้นเสียงมากกว่าคำหรือกลุ่มคำอื่นๆ (เรื่องเดช ปิ่นเขียนชาติย์ ๒๕๔๑:๒๐๒) และมีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร แม้คำอุทานจะไม่ได้มีบทบาทในการสื่อสารเช่นคำหลักและคำไวยกรณ์ แต่คำอุทานก็มีบทบาทสำคัญในการสื่ออารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ซึ่งช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสภาวะทางอารมณ์ของผู้สื่อสารเข้าใจสาร และทราบเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งสาร ได้ชัดเจนขึ้นเช่น “เฮ้อ” หลีกไปให้พ้นคำอุทาน “เฮ้ย!” เป็นคำอุทานบอกให้รู้ตัวหรือให้ยั้ง (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๔๖:๑๔๐๗) หรือหากเปล่งคำอุทาน “อ้อ!” เป็นคำอุทานที่เปล่งออกมาแสดงว่า รู้แล้ว เข้าใจแล้ว หรือนึกได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๔๖:๑๓๔๑) เช่น “อ้อ อย่างนี้เอง”

ในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นอกจะผู้ส่งสารจะต้องเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามความหมายแล้ว การเลือกใช้คำเพื่อสื่อความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ในคำก็เป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาด้วย โดยมีการใช้ในงานเขียนประเภทต่างๆ เช่น วรรณกรรม นวนิยาย บทละคร หรือการ์ตูน บางครั้งผู้ส่งสารมักใช้คำอุทานแทรกเข้าไปในเนื้อหา เพื่อให้ผู้รับสารทราบถึงอารมณ์ และความรู้สึกของตัวละครและเข้าถึงจิตใจของตัวละครได้มากยิ่งขึ้น คำอุทานจึงมีพลังในการสื่อสาร และแสดงศักยภาพทางปัญญาอันล้ำเลิศของมนุษย์ในอันที่รู้จักประดิษฐ์คิดแปลงคำมาใช้ประโยชน์อย่างอนเอกอนันต์ (รุ่งทิวา นัททันต์รัศมี, ๒๕๕๔:๑)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คำแสดงอารมณ์เป็นคำที่มีพลัง ที่แสดงให้เห็นถึง อารมณ์ความรู้สึกที่ซ่อนในงานเขียน โคนเฉพาะงานเขียนประเภท วรรณกรรม นวนิยาย บทละคร เป็นต้น ทั้งนี้งานดังกล่าวอาจปรากฏในนิตยสารประเภทนิตยสารบันเทิง

นิตยสารบันเทิง เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะด้าน โดยเน้นเกี่ยวกับวารสารบันเทิง แทนใจ โปธิแทน (๒๕๔๕ : ๔๘) ให้นิยามศัพท์ นิตยสารบันเทิงว่า หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกตามวาระ มีปกอ่อน เน้นการนำเสนอเนื้อหาเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความบันเทิงในด้านต่างๆ ทั้งในวงการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การแสดงต่างๆ ตลอดจนให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักแสดง นักร้อง รวมไปถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการบันเทิง และให้ความรู้ในเชิงวิชาการในบางเรื่อง เช่น เรื่องเพศศึกษา และสุขภาพ

คำนิยามดังกล่าว สอดคล้องกับธนีสร บัณฑิตภักดิ์ (๒๕๔๘ : ๕) ที่ให้นิยามนิตยสารบันเทิงว่า หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลาตีพิมพ์หรือจำหน่ายสม่ำเสมอ เป็นรายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน หรือรายสะดวก โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับนักแสดง นักร้อง ภาพยนตร์วงการเพลง แฟชั่น เรื่องสั้น ตอบปัญหา และปกิณกะ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า คำแสดงอารมณ์นั้น มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารการแสดงอารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ วรรณกรรม นวนิยาย และบทละคร เป็นต้น ซึ่งงานเขียนดังกล่าวอาจจะตีพิมพ์ในรูปแบบนิตยสารบันเทิง เช่น นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร คณะผู้ศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงสนใจที่จะศึกษาคำแสดงอารมณ์ ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร โดยผู้ศึกษาเลือกนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน และวิมานเมขลา โดยที่ทั้ง ๒ เรื่องนี้เป็นละครโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศเผยแพร่และได้รับความนิยมของคนไทยในช่วงนั้น และการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครในปี พ.ศ. ๒๕๕๕. ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ศึกษากำลังเตรียมข้อมูลสำหรับจัดทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครทั้งละครแนวพีเรียด และละครแนวปัจจุบัน เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจความหมาย มีองค์ความรู้เกี่ยวกับคำแสดงอารมณ์ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และสื่อสารกับคนไทยได้อย่างถูกต้องต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๒.๑ เพื่อศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง

๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงแนว พีเรียด และแนวปัจจุบัน

๓. ขอบเขตของการศึกษา

๑. เป็นการศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง โดยศึกษาจากนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน

๒. ผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลคำแสดงอารมณ์ทั้งที่เป็นคำและกลุ่มคำ โดยใช้ความหมายของคำแสดงอารมณ์ตามกรอบแนวคิดการให้ความหมายของรุ่งทิวา ฉัททันต์ศรีสมิ (๒๕๕๔:๓๘) ซึ่งจำแนกความหมายของคำแสดงอารมณ์ไว้ ๓ ประเภท คือ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด และคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด โดยผู้ศึกษาจะยึดคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง โดยไม่เปลี่ยนแปลงคำ

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้เข้าใจความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง

๒. ทำให้เข้าใจข้อแตกต่างของการใช้ของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงฉบับละครแนวพีเรียด และแนวปัจจุบัน

๕. นิยามศัพท์

๑. คำแสดงอารมณ์ หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อบอกอาการต่างๆหรือสื่ออารมณ์ ความรู้สึกต่างๆของผู้พูด เป็นคำที่ไม่จัดเข้าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค โดยสามารถใช้ลำพังได้ โดยในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ความหมายของคำแสดงอารมณ์ตามกรอบแนวคิดการให้ความหมายของรุ่งทิวา ฉัททันต์ศรีสมิ (๒๕๕๔: ๓๘) ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด คำแสดง

อารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

๒. นิตยสารบันเทิง หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะด้านโดยเน้นเกี่ยวกับวงการบันเทิง โดยในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า เพื่อกำหนดประเด็นและ
เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดคือ

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำแสดงอารมณ์
 - ๑.๑ นิยามของคำแสดงอารมณ์
 - ๑.๒ ประเภทของคำแสดงอารมณ์
 - ๑.๓ บทบาทหน้าที่ของคำแสดงอารมณ์
๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิคยสารบันเทิงและละคร โทรทัศน์
 - ๒.๑ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับนิคยสารบันเทิง
 - ๒.๒ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับละครโทรทัศน์
 - ๒.๓ ประเภทของละครโทรทัศน์
๓. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำแสดงอารมณ์

๑.๑ นิยามของคำแสดงอารมณ์

คำชัย ทองหล่อ (๒๕๓๑:๗๐) ได้ให้ความหมายของคำแสดงอารมณ์ไว้ว่า คือ เสียงที่เปล่งออกมาในขณะที่ความรู้สึกสะเทือนใจ เช่น เสียใจ ตกใจ ประหลาดใจ หรือเป็นสร้อยที่เสริมคำให้พยางค์ยาวออกไป เช่น หนังสือหนาหา เลือแสง โดยเสียงที่เปล่งออกมาเป็นคำอุทานนั้นอาจจะเป็นคำ เช่น แหม! พุทโธ! โอ้! โอ้ย! เป็นวลี เช่น เกรงกรรมจริงหนอ! โอ้ออกเราเอ๊ย! กลุ่มใจจริงด้วย! เป็นประโยค เช่น ไฟไหม้เจ้าข้า! ออกแตกแล้วโว้ย!

พระยาอุปทิศศิลปสาร (๒๕๓๘ : ๑๐๕) กล่าวว่า คือ เสียงที่เปล่งออกมา และในที่นี้หมายความถึงคำพวกหนึ่ง ที่ผู้พูดเปล่งออกมา ไม่คำแปลเหมือนคำชนิดอื่น แต่ให้ทราบความต้องการ หรือนิสัยใจคอว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้เท่านั้น เช่น พุทโธ! อนิจจา! ออกเอ๊ย! เจ้าเอ๊ย! เป็นต้น แต่ก็ไม่มีกำหนดเนื้อความอย่างคำชนิดอื่นๆ เป็นแต่บอกอาการหรือความรู้สึกของผู้พูดเท่านั้น

อุดม วโรตม์สถิตยพิณ (๒๕๓๕:๑๑๕) ให้นิยามคำแสดงอารมณ์ไว้ว่า เป็นคำที่เปล่งออกเมื่อเกิดอารมณ์ต่างๆ เช่น โกรธหรือไม่พอใจ เจ็บปวด ตีใจ ตกใจ ประหลาดใจ ไม่นั่นใจหรือสองจิตสองใจรำพึงรำพัน สะเทือนใจ เสียใจ หรือเมื่อต้องการห้าม เมื่อปลอบโยนผู้อื่น เมื่อต้องการเยาะเย้ยเมื่อนึกอะไรขึ้นได้ เป็นต้น

เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ (๒๕๔๑:๒๐๒) ให้นิยามคำที่แสดงอารมณ์ว่า คือ คำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ เช่น ตกใจ ตีใจ เสียใจ เป็นต้น

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. (๒๕๔๒) ได้ให้นิยามของคำแสดงอารมณ์ไว้ว่า คือ คำอุทาน (๒๕๔๖:๑๓๘๔) หมายถึง เสียงหรือคำที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ ตีใจ หรือเสียใจ เป็นต้น ในไวยากรณ์เรียกคำหรือเสียงที่เปล่งออกมาเช่นนั้นว่า คำอุทาน

จากการนิยามคำแสดงอารมณ์หรืออุทานของนักไวยากรณ์ข้างต้น นิยามของคำอุทานหรือ คำแสดงอารมณ์ หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่ใช้เพื่อสื่อสภาวะในทางอารมณ์ ความรู้สึก หรือสื่อทัศนคติ ท่าทีของผู้ส่งสาร โดยอาจเกิดจากคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายในตัวเองและอาจมีรูปเดียวกันกับคำประเภทอื่น ได้ ในด้านปรากฏ

คำแสดงอารมณ์หรือคำอุทานเป็นอิสระจากคำประเภทอื่นๆ ในประโยคได้เช่นกัน และยังรวมถึงคำทั่วไปที่ผ่านกระบวนการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ในตำแหน่งพยางค์ท้ายของคำด้วย

จากแนวคิดข้างต้นผู้ศึกษาสรุปได้ว่า คำแสดงอารมณ์ หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อบอกอาการต่างๆหรือสื่ออารมณ์ ความรู้สึกต่างๆของผู้พูด เป็นคำที่ไม่จัดเข้าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค ใช้คำพ้องก็ได้

๑.๒ ประเภทของคำแสดงอารมณ์

พรทิพย์ เจริญนิพนธ์ (๒๕๔๔: ๑๓๐-๑๓๒) เห็นว่าการแบ่งคำอุทานตามตำราที่ได้ศึกษายังไม่ทำให้เห็นลักษณะของคำอุทานได้ชัดเจนนัก จึงศึกษาเพิ่มเติมและได้แบ่งคำอุทานออกเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. คำอุทานที่เป็นภาษาสุภาพ สามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาษาพูดหรือภาษาเขียน เช่น โห้! พุทโธ้! โอ! เอ๊ะ! เป็นต้น ๒. คำอุทานที่เป็นภาษาปาก ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาที่ค่อนข้างจะไม่สุภาพมักใช้ในภาษาพูดเท่านั้น เช่น โอ้โห! อื้ออื้อ! เฮ้ย! ว้าย! เทวอ! เป็นต้น

การศึกษาคำแสดงอารมณ์นั้น พระยาอุปกิตศิลปสาร (๒๕๓๘) และ กำชัย ทองหล่อ (๒๕๔๕) ต่างมีความคิดที่สอดคล้องกันในเรื่องการแบ่งคำอุทานเป็น ๒ กลุ่มคือ อุทานบอกอาการและอุทานเสริมบท โดยใช้เกณฑ์ด้านความหมายเป็นหลักในการแบ่ง

๑. คำอุทานบอกอาการ

พระยาอุปกิตศิลปสาร (๒๕๓๘:๑๐๕-๑๑๑) ได้อธิบายถึง คำอุทานบอกอาการ ดังนี้

อุทานบอกอาการ คือ คำอุทานที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อให้รู้จักอาการต่างๆ ของผู้พูด ได้แก่

ก. แสดงอาการร้องเรียกหรือบอกให้รู้ตัว ได้แก่ เฮ้ย! เนอะ! โว้ย! เป็นต้น

ข. แสดงอาการโกรธเคือง ได้แก่ คุณดู! เหม่! ซี้ๆ! ชะๆ! ชะๆ เป็นต้น

ค. แสดงอาการประหลาดใจหรือตกใจ ได้แก่ เอ๊ะ! เอ! โอ! คุณพระ! เหม่! เออเนอะ! แม่เจ้าโว้ย!

เป็นต้น

ง. แสดงอาการสงสารหรือปลอบโยน ได้แก่ พุทโธ! พุทโธเอ๋ย! อนิจจา! เจ้าเอ๋ย! น้องเอ๋ย! เป็นต้น

จ. แสดงอาการเข้าใจหรือรับรู้ ได้แก่ อ้อ! หือ! เออ! เหนะ! เป็นต้น

ฉ. แสดงอาการเจ็บปวด ได้แก่ อู๊ย! อู๊ยหน้า! โอย! โอ๊ย! เป็นต้น

ช. แสดงอาการสงสัยหรือไต่ถาม ได้แก่ หือ! แห! หา! นหนอ! เป็นต้น

ญ. แสดงอาการห้ามหรือทักท้วง ได้แก่ ไส้! หือหือ! ฮ้า! เป็นต้น

ในด้านการปาฐกถา กล่าวว่า คำแสดงอารมณ์ หรือคำอุทาน สามารถปรากฏได้ทั้งหน้าคำพูด และหลังคำพูด เช่น เอ๊ย! ไปไหน ข้าไม่รู้ด้วยน้อ! และต้องใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับข้างท้ายด้วย เพื่อให้ผู้อ่านทำเสียงให้เหมือนกับที่เป็นจริง

กำชัย ทองหล่อ (๒๕๓๑: ๗๐-๗๘) อธิบายถึงคำอุทานบอกอาการจะใช้แสดงความรู้สึกต่างๆ ในการพูด ซึ่งต้องมีเครื่องหมายอัศเจรีย์กำกับ เช่น โอ๊ย! อนิจจา! แหม! ฯลฯ เช่น

โอ! เป็นได้ถึงอย่างนั้นเชียวหรือ?

โอ๊ย! ทำไมจึงเอาไฟมาจี้แขนฉัน

แหม! งูตัวนั้นใหญ่เหลือเกิน

โดยคำอุทานมีวิธีการใช้ คือ

ใช้นำหน้าคำอื่น เช่น โอ้อ้อ! จระเข้, อนิจจา! ความทุกข์

ใช้คำหน้าวลี (กลุ่มคำ) เช่น เออ! ฆะตกรรมของคนเรา, โอ๊ย! ปวดเหลือเกิน

ใช้คำหน้าประโยค เช่น อู๊ยตาย! ตาเถนหคคะเนน

ใช้วางหลังประโยค เช่น เขาเดินไปจะเอ้กับพี่ที่ประตูลแล้วร้องว่า อู๊ยตายเถนตกระโถน

ใช้แทรกลงในระหว่างข้อความ เช่น เขาพูดไปพูดมา ชิ คำเจ้านายตนเองเข้าไปให้

นอกจากนี้ยังใช้คำ วลี หรือประโยคเป็นคำอุทานโดยตรง แต่ต้องมีเครื่องหมายอัศเจรีย์กำกับข้างหลัง เช่น

ก. คำ เช่น เสือ! หมี! ช้าง! หมา!

ข. วลี เช่น ช่วยด้วย! ตายแล้ว! มาเร็ว!

ค. ประโยค เช่น เจ้าป่าเจ้าเขา โปรดคุ้มครองลูกช้างด้วย!

๒. อุทานเสริมบท

เรื่องเดช ปันเขื่อนขันธ์ (๒๕๔๑: ๒๐๒-๒๐๓) ได้กล่าวถึงหน้าที่คำอุทานเมื่อปรากฏในประโยคว่า คำอุทานหน้าที่เสริมประโยค โดยจะปรากฏเป็นอิสระหน้าประโยคเสมอ และมักจะมีเสียงที่ดังเด่น

พระยาอุปกิตศิลปสาร (๒๕๓๘: ๑๑๐-๑๑๑) กล่าวว่าคำอุทานเสริมบทนิยมใช้เฉพาะในภาษาไทย เพราะภาษาไทยมีจำนวนพยางค์น้อย พุดหมดเสียงเร็ว จึงต้องลากหางเสียงเพื่อเลื่อนคำเดิมให้ยาวออกไป เช่น ลูกเต๋า เลขผา เป็นต้น บางครั้งคำอุทานเสริมบทอาจเป็นคำธรรมดาผู้พูดไม่ประสงค์เพื่อความของคำนั้น เช่น ไม่ ลืมหูลืมตาบ้างเลย ไม่มีเรือแพจะไปเที่ยว ดังนั้นคำว่าลืมหู และแพ ในที่นี้เป็นคำอุทานเสริมบท เพราะผู้พูดต้องการเน้นความหมายที่อื่น เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้พูดจะไม่ต้องการเน้นความของคำอุทานเสริมบท เป็นเพียงการกล่าวให้คล้องจองเท่านั้น แต่ถ้าคำที่กล่าวไปนั้นมีเนื้อความที่สอดคล้องหรือเป็นเรื่องเดียวกันได้ คำนั้นก็ไม่นับว่าเป็นคำอุทานเสริมบท เช่น ไม่ดูไม่แล เขาเป็นลูกเป็นหลาน เป็นต้น ตัวอย่างเหล่านี้เนื้อความเข้ากันและเป็นเรื่องเดียวกัน จึงไม่นับว่าเป็นคำอุทานเสริมบท ให้ถือเป็นคำประเภทอื่น

เปรมจิต ชนะวงศ์ (๒๕๒๕: ๑๘๒-๑๘๖) ได้กล่าวว่า คำอุทานเสริมคำเป็นคำที่ใช้เป็นคำสร้อยหรือคำเสริม เพื่อให้มีคำครบถ้วนตามที่ต้องการหรือให้มีความกระชับหรือสละสลวยขึ้น แบ่งตามลักษณะการใช้ได้

๓ ประเภท

๑. ใช้เป็นคำสร้อย

๒. ใช้เป็นคำแทรก

๓. ใช้เป็นคำเสริม

๑. คำที่ใช้เป็นคำสร้อย เป็นคำที่ใช้เป็นสร้อยของโคลง และร่าย หรือคำที่ใช้เป็นคำลงท้ายในบทประพันธ์ เช่น ฮา เฮย แล นา รา เอย คำอุทานลักษณะนี้เป็นเพียงคำสร้อยที่เติมลงไปเพื่อให้บทประพันธ์ มีพยางค์ครบตามบัญญัติของฉันทลักษณ์เท่านั้น จึงไม่มีเนื้อความเพิ่มขึ้นในเนื้อความตอนนั้นๆ เช่น

เสียงลือเสียงเล่าอ้าง	อันใด พี่เอย
ถึงพระอำชระอุ่มห้อง	เวหา หนเอย
สัควาวนร้อนร้อง	เร็วเอ็น กูรา
ฝากอุมาสมรมแม่แล้	ลักขมี เล่านา

๒. คำที่ใช้เป็นคำแทรก คือคำที่ใช้แทรกระหว่างคำหรือข้อความมี ๒ ชนิด

ก. ใช้เป็นบทบุรณ คือคำที่ทำให้บทประพันธ์มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตาม

ฉันทลักษณ์ ได้แก่ นุ ฆิ สิ นิ เป็นต้น ตัวอย่าง

แต่งอเนกนุระปะการ

เวียนมาสิเวียนไป

ควรสุขสิกลับเศร้า

ข. ใช้ประกอบข้างคำหรือข้อความให้มีความกระชับหรือสละสลวยขึ้น ได้แก่ เอย เอ้ย เอ้ย

ตัวอย่าง

ลูกเอ๋ยจงหมั่นเรียนนะลูก

กบเอยทำไมจึงร้อง

แมวเอยแมวเหมียว

อะไรเอยสามขาเดินมา หลังคามุงสำลี

๓. ที่ใช้เป็นคำเสริม คือคำที่เสริมถ้อยคำยืดยาวออกไป แต่ไม่ต้องการความหมายที่เสริมมี ๓ ชนิด

ก. คำที่สอดคล้องไประหว่างคำเดิม เพื่อให้เป็นสะพานเสียงทอดสัมพันธ์ ระหว่างคำหน้ากับคำหลัง ได้แก่

ผ้าผ่อนท่อนสะไป	วัดวาอาราม
เลขผานาที	สิงห์สาราสัตว์
ลูกเต้าเหล่าใคร	ลดราวาศอก
พิธีรีตอง	ได้ดิบได้ดี
ถนนรนแควม	ลูกเต้าเต้าอ่อน
ส้มสุกลูกไม้	หัวหลักหัวตอ

ข. คำเสริมที่เลียนเสียงเดิม คำเหล่านี้จะเสริมข้างหน้าหรือข้างหลังคำเดิมก็ได้ เป็นคำที่ไม่มี ความหมายอะไร แต่เติมเข้ามาเพื่อเพิ่มเสียงให้ยาวออกไป และเพื่อความกระชับหรือเน้นเสียงให้หนักแน่นขึ้น โดยมากใช้ในภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ได้แก่

หนังสือหนังหา	การบ้งการบ้าน
จมูกจะปาก	พยาบงพยาบาล
กระตุกกระเดี้ยว	รถฝ้งรถฟอร์ด
ชามแซม	แปบซ่งแป็บซี่

ค. คำเสริมที่พ่วงเข้ามาเพื่อเติมตามทำให้เต็มตาที่เคยใช้ในที่อื่น ตัวอย่าง

เขาพูดสะเดี๋ยยาดรไปเลย

อย่ามัวแต่ไอ้เอ้วีหารรายอยู่นะ

วันนี้ฉันจะนอนให้เปรมประชากรไปเลย

ต๋อยซื่อซนมาบ้านบุรีเลย

สรุปได้ว่า คำแสดงอารมณ์หรือคำอุทานสามารถแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. อุทานบอกอาการ ๒. อุทานเสริมบท คำอุทานบอกอาการ คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกต่างๆ ในการพูด และทำให้ผู้ฟังรู้จักอาการต่างๆ ของผู้พูด เมื่อคำอุทานทำหน้าที่เสริมบท จะปรากฏเป็นอิสระหน้าประโยคเสมอ และมักจะมีเสียงที่ดังเด่น เพื่อให้มีคำครบถ้วนตามที่ต้องการหรือให้มีความกระชับหรือสละสลวยขึ้น

๑.๓ บทบาทหน้าที่ของคำแสดงอารมณ์

พัชรีย์ จำปา (๒๕๔๖: ๒๓๐-๒๓๒) ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของคำอุทานที่สัมพันธ์กับสังคมใน ๓ ลักษณะ ได้แก่

ก. คำอุทานแสดงลักษณะทางสังคมของผู้พูด เนื่องจากคำอุทานกับผู้พูดมีความสัมพันธ์กัน ในฐานะที่ผู้ใช้ภาษามีลักษณะเฉพาะตนและต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงเลี่ยงไม่ได้ที่โครงสร้างทางสังคมจะเป็นปัจจัยกำหนดให้ผู้พูดเลือกใช้คำอุทานแตกต่างกัน นั่นหมายความว่าคำอุทานสามารถแสดงปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับตัวผู้พูด เช่น บอกวัย เพศ ถิ่นที่อยู่อาศัย

ข. คำอุทานแสดงปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา คือ คำอุทานที่ใช้สร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคม เพราะเหตุที่คำอุทานในภาษาไทยมีหลากหลายและใช้สื่ออารมณ์แตกต่างกัน แล้วแต่ว่าจะเลือกคำใดมาใช้สื่อความหมาย ยกตัวอย่าง การเลือกคำอุทานมาใช้เพื่อเกริ่นนำให้ผู้ฟังรู้ว่าผู้พูดกำลังต้องการจะเริ่มต้นหรือยุติการสนทนา เช่น อ้า! เอ! อ้อ! เออ! นี้! ในบางครั้งอาจใช้คำอุทานเพื่อบอกกล่าวท่าทีของตนออกมา เช่น เอ้อ! ว้า! บ๊ะ! และในการสถานการณ์เมื่อการสนทนากำลังดำเนินไปสู่ความขัดแย้ง คู่สนทนาต้องการหลีกเลี่ยงความรุนแรง โดยละเว้นการเอ่ยถ้อยที่จะทำให้อีกฝ่ายกระทบกระเทือนใจ หรือเพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งผู้พูดและผู้ฟังได้มีเวลาหยุดคิดไตร่ตรองบางอย่าง คำอุทานก็จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในสถานการณ์เหล่านี้

พัชรีย์ จำปา (๒๕๔๖: ๒๓๐-๒๓๒) ยังชี้ให้เห็นอีกว่า ในบางครั้งขณะสนทนาผู้ฟังอาจสังเกตท่าทีของผู้พูดได้จากการใช้คำอุทานเพื่อบอกกล่าวทางอ้อมให้อีกฝ่ายเปลี่ยนหัวข้อให้สนทนา เปลี่ยนผลัดหรือเปลี่ยน

บทบาท และหากผู้พูดต้องการจงผลัดสนทนาเอาไว้เป็นของตนก็อาจทอดเสียงอุทานให้ยาวขึ้นเพื่อการส่งสัญญาณให้อีกฝ่ายรู้รอกทำที่ไว้ก่อน ซึ่งมักเขียนกำกับด้วยเครื่องหมายจุดไข่ปลา เช่น อ้อ... เอ... เอ้อ... เป็นต้น

ค. คำอุทานแสดงความสุภาพ คือ คำอุทานที่เลือกใช้คำให้ถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทของการสื่อสารเพื่อแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน เช่น การใช้คำสรรพนาม การใช้คำลงท้าย การใช้คำราชาศัพท์ เป็นต้น เพราะสังคมไทยให้ความสำคัญกับเรื่องของกาลเทศะค่อนข้างมาก และยังใช้เป็นเกณฑ์จำแนกคุณภาพของบุคคล ซึ่งการพิจารณาว่าคำอุทานใดแสดงความสุภาพหรือไม่ นั้นจึงขึ้นอยู่กับบริบทของการใช้ภาษาเป็นสำคัญ ในแง่ที่ว่าผู้รับจะตีความเจตนาในการใช้ภาษาของผู้ส่งสารไปเป็นอย่างไร

นักไวยากรณ์ไทยบางท่านได้ศึกษาภาษาไทยโดยใช้การอธิบายตามแนวทางทฤษฎีภาษาศาสตร์จากสำนักต่างๆ โดยพิจารณาจากหน้าที่ในการสื่อความหมายเป็นหลัก ได้แก่

นววรรณ พันธุมเมธา (๒๕๒๗: ๕๐-๕๑) ได้จำแนกคำอุทานตามหน้าที่ในการสื่อสารเป็นหลัก แล้วจึงจะจำแนกประเภทย่อยตามความหมาย โดยถือว่าคำอุทานเป็นชนิดย่อยของคำเรียกร้อง ซึ่งเป็นคำที่ผู้พูดแสดงอารมณ์หรือเรียกผู้ฟัง เป็นคำที่มีลักษณะพิเศษ คือ ไม่ต้องประกอบกับคำอื่นให้เป็นประโยค ใช้ลำพังก็ได้ คำเรียก-ร้องมี ๒ ชนิด คือ

๑. คำเรียก คือ คำที่ใช้เรียกผู้อื่นให้เกิดความสนใจ ก่อนที่จะใช้ถ้อยคำสื่อสารต่อไป ในลักษณะนี้ คำเรียกจะอยู่หน้าประโยค เช่น

คุณหมอคะ เมื่อไหร่ฉันจะหาย

คุณครับคุณ รถคุณจอดตรงนี้ไม่ได้

และในบางครั้งอาจอยู่ท้ายประโยคได้ โดยผู้พูดอาจเรียกผู้ฟังให้สนใจอีก เช่น

หนูจะไปเดี๋ยวนี้แหละค่ะ คุณยาย

คำที่ใช้เรียกได้แก่คำนามชื่อบุคคล เครื่องญาติ ตำแหน่งหรืออาชีพ และคำสรรพนามบุรุษที่ ๒

๒. คำอุทาน (คำร้อง) คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ อารมณ์อย่างเดียวกัน คนต่างชาติต่างภาษาจะอุทานต่างๆ กัน เช่น

เอ๋ เอ๊ะ อ้าว	แสดงความประหลาดใจ
อึ้ง อึ้งตาย ตายจริง	แสดงความตกใจของผู้หญิง
โອ້ย อูย อู้ย	แสดงความเจ็บปวด
บ๊ึด ไร้	แสดงว่าไม่ได้ตั้งใจ
อพิไร้ ไร้ ไร้	แสดงความสมเพช สงสาร
อะ ฮ้า หา	แสดงความประหลาดใจเมื่อได้ยินข่าวที่ไม่นึกฝัน
อี	แสดงความขุ่นเคือง
เฮ้อ	แสดงความโล่งออก
เฮ้ว	แสดงความเยาะเย้ย
ชะช้า ชิชะ	แสดงความโกรธ
ฮูเร	แสดงความตื่นเต้น ดีใจ
เอ เอี้	แสดงความไม่แน่ใจ

ด้านอุดม วโรตม์สิกขิตต์ (๒๕๓๕: ๑๑๕-๑๒๓) ได้เสนอหน้าที่ของคำอุทานไว้คล้ายคลึงกับแนวทางของนวรรณ คือยึดตามหน้าที่ของคำเป็นหลัก และเรียกชื่อว่า อุทานและอาลปะนะ

๑. คำอุทาน เป็นคำที่เปล่งออกมาเมื่อเกิดอารมณ์ต่างๆ เช่น โกรธหรือไม่พอใจ เจ็บปวด ดีใจ ตกใจ ประหลาดใจ ไม่แน่ใจหรือสองจิตสองใจ รำพึงรำพัน สะเทือนใจ เสียใจ หรือเมื่อต้องการห้าม เมื่อปลอบโยนผู้อื่น เมื่อต้องการเยาะเย้ย เมื่อนึกอะไรขึ้นได้ ในการเปล่งคำอุทานจะแตกต่างกันไปตามลำดับขั้นของความสุภาพตามบุคคล พื้นเพและพื้นฐานทางวัฒนธรรมและวัยของผู้พูด

แหม! คุณทำกับฉันอย่างนั้นได้อย่างไร

ตาบ้า! อย่ามาให้เห็นหน้าอีกนะ

อู๊ยะ! มันเป็นอย่างนี้ได้อย่างไร

คูตู! มันทำได้

แหม! ตาบ้า! อู๊ยะ! เป็นคำอุทานที่แสดงความไม่พอใจ วัยรุ่นผู้หญิงจะพูด ส่วนตาบ้า ผู้ใหญ่ไม่นิยมพูดเพราะเกินวัย คูตู! เป็นคำอุทานที่แสดงความโกรธไม่พอใจ

โอย! ทำไมถึงเจ็บอย่างนี้

โอย! ปวดฟันจัง

อูย! มันแสบจริงๆ

โอย! โอย! อูย! เป็นอุทานแสดงความเจ็บปวด

ตาย ตาย! เกิดอะไรขึ้น

ตายจริง! ข้าวใหม่หมดหม้อแล้ว

พับผ้าเถอะ! คั่นหีบอันผิด

ตาย ตาย! ตายจริง! พับผ้าเถอะ! เป็นอุทานแสดงความตกใจ ใช้แสดงในสถานการณ์ต่างๆ กัน

โธ่! (หรือ โถ!) น่าสงสาร

พุธ โธ่! ไม่น่าอายุสั้นเลย

โธ่เอ๊ย! อยู่ดีๆ ไม่ชอบ

โธ่! พุธ โธ่! เป็นอุทานแสดงการรำพึงรำพัน ความสงสาร อันเนื่องมาจากความน่าสะเทือนใจ แต่คำว่า โธ่เอ๊ย! เป็นอุทานที่แสดงความรำพึงรำพัน ความสงสารที่ประกอบด้วยความไม่เห็นด้วยในการกระทำ

เฮ้อ! อย่าไปหวังอะไรให้มาก

เฮ้อ! โลงออกไปที

เฮ้อ! คำแรก เป็นอุทานที่แสดงความอ่อนอกอ่อนใจ ความหมัดหวัง แต่ เฮ้อ! คำที่สอง เป็นอุทานที่แสดงความโล่งใจ ซึ่งไม่เหมือนกับคำแรก

๒. อาลปนนะ เป็นคำเรียกขอความช่วยเหลือ เรียกความสนใจ คำเรียก และขานรับหรือตอบรับ เช่น

ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! ไฟไหม้! ไฟไหม้! หมอบลง! เป็นอาลปนนะที่เรียกขอความช่วยเหลือ หรือบอก ว่ารู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

พี่จ๋า! ไอ้ดี๊ว้ย! เปาอาลปนนะที่แสดงการเรียกในโอกาสต่างๆ เช่น พี่จ๋า! ใช้เมื่อน้องเรียกพี่หรือ ภรรยาเรียกสามี ไอ้ดี๊ว้ย! ใช้เมื่อแม่คนจีนเรียกลูกชาย พี่น้องและประชาชนและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย! ใช้เมื่อ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเริ่มปราศรัยหาเสียง

เออน่า! เป็นอาลปนนะตอบรับผสมความรำคาญที่ถูกรบเร้า ออ! เป็นอาลปนนะตอบรับ ขา! เป็น อาลปนนะขานรับแบบสุภาพของผู้หญิง

ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า คำอุทานหรือเรียกว่าคำร้อง เป็นชนิดย่อยของคำเรียกร้อง หลักทำหน้าที่ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ

สรุปได้ว่า จากแนวคิดของพัชรีย์ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของคำอุทานที่สัมพันธ์กับสังคมส่วนมี ๓ ลักษณะ ได้แก่ ๑. คำอุทานแสดงลักษณะทางสังคมของผู้พูด ๒. คำอุทานแสดงปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา ๓. คำอุทานแสดงความสุขภาพ

ตามแนวคิดของนวรรณ พันธุมเมธา (๒๕๒๗: ๕๐-๕๑) ได้รู้ว่าคำอุทานทำหน้าที่ในการสื่อสาร เป็นหลัก คำอุทาน หรือเรียกว่าคำร้อง คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ อารมณ์อย่างเดียวกัน คนต่างชาติต่างภาษาจะอุทานต่าง ๆ กัน

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารบันเทิงและละครโทรทัศน์

๒.๑ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารบันเทิง

นवलวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์ (๒๕๔๑: ๗) ให้นิยามศัพท์ นิตยสารบันเทิง หมายถึง นิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ข่าวคราวเรื่องราว เหตุการณ์ ความเป็นไป ความเคลื่อนไหวต่างๆ ในวงการบันเทิงทั่วไป

แทนใจ โปธิแทน (๒๕๔๕: ๔๘) ให้นิยามศัพท์ นิตยสารบันเทิง หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกตามวาระ มีปกอ่อน เน้นการนำเสนอเนื้อหาเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความบันเทิงในด้านต่าง ๆ ทั้งในวงการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การแสดงต่างๆ ตลอดจนให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักแสดง นักร้อง รวมไปถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการบันเทิง และให้ความรู้ในเชิงวิชาการในบางเรื่อง เช่น เรื่องเพศศึกษา และสุขภาพ

ธนีสร บัณฑิตภักดิ์ (๒๕๔๘ : ๕) ให้นิยามศัพท์ นิตยสารบันเทิง หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลาตีพิมพ์หรือจำหน่ายสม่ำเสมอ เป็นรายสัปดาห์ รายบ็อกซ์ รายเดือน หรือรายสะดวก โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับนักแสดง นักร้อง ภาพยนตร์วงการเพลง แฟชั่น เรื่องสั้น ตอบปัญหา และปกิณกะ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

สำหรับในงานการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้นิยามของนิตยสารบันเทิง หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะด้านนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร เป็นการรายงานบทละครโทรทัศน์ และจัดพิมพ์เป็นฉบับละครเผยแพร่ โดยแบ่งเนื้อเรื่องเป็นตอนๆ

๒.๒ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับละครโทรทัศน์

ละคร ตามความหมายจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ หมายถึง การละเล่นจำพวกหนึ่ง (การแสดง) ปกติตัวแสดงแต่งเครื่องแต่งกาย มีบอกรบทำนำ มีท่าลำทำ เพลง มักแสดงเป็นเรื่องราว ละครพวกนี้มีความแตกต่างกันออกไปตามแต่นิคมของละครนั้นๆ

ละคร ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Drama” หมายถึง ละคร บทละคร เรื่องละคร เรื่องราวอันน่าที่ง
ลักษณะที่ก่อความที่งด้วยความกะทันหัน คำว่า “Drama” ได้มาจากภาษากรีกจากคำว่า “Drao” หมายความว่า
“การกระทำ” หรือ “การแสดง” (to do, to act) และคำว่า “Theatre” มาจากภาษากรีกว่า “Theatron” หมายความว่า
ได้ดู ได้เห็น (องอาจ สิงห์ลำพอง, ๒๕๕๗:๓)

ละครโทรทัศน์ หมายถึง รายการทางโทรทัศน์ที่มีบทละครและเรื่องราว ไม่รวมถึงรายการจำพวก
กีฬา ข่าว เรียลลิตี้โชว์ เกมโชว์ สแตนอัปคอมเมดี้ และวาไรตี้โชว์ โดยละครโทรทัศน์โดยมากจะมีหลายตอน
เน้นความบันเทิงเป็นหลัก เพื่อการรับชมภายในเคสสถาน (<https://th.wikipedia.org/>)

องอาจ สิงห์ลำพองได้กล่าวว่ ละครโทรทัศน์มีความหมายจากภาษาอังกฤษว่า “Soap Opera” โดย
(ละครโทรทัศน์) ตามความหมายของ Muiel G. Cantor & Suzanne Pingree (๑๙๘๓) คือ ความบันเทิงแบบเล่า
เรื่อง (Narrative Form)

ละครโทรทัศน์ (Television Drama) เป็นการสื่อสารชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิด อารมณ์
และความรู้สึก จากผู้ส่งสารคือผู้ประพันธ์ ผู้เขียนบท และผู้กำกับการแสดงไปยังผู้รับสารคือผู้ชมโทรทัศน์
เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร (สิวินีย์ ไชยพงษ์, ๒๕๕๔: ๘)

ละครโทรทัศน์ หมายถึง ละครที่ออกอากาศมีความยาวประมาณ ๒๐ – ๓๐ ตอน มีเรื่องราวดำเนิน
ติดต่อกันไปโดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันออกอากาศเป็นประจำ โดยคัดเลือกจากละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศใน
ช่วงเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๔๔ จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่ เพลงรักไฟแค้น ระเบิดไฟ เมืองมาษา ประกาศิต
เงินตรา และอาญารัก (นงลักษณ์ ยิ้มสรวล, ๒๕๔๔)

ละครโทรทัศน์ หมายถึง รายการละครโทรทัศน์ประเภทต่างๆ ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ที่
เป็นโทรทัศน์ของรัฐ (State Television) โทรทัศน์ของเอกชนหรือโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ (Private or Commercial
Television) และโทรทัศน์ของสาธารณะ หรือโทรทัศน์บริการสาธารณะ (Public or Public Television) (สรรัตน์
จิรวรรวิสุทธ์, ๒๕๕๔)

ละครโทรทัศน์ หมายถึง รายการโทรทัศน์ประเภทหนึ่งที่มีการแสดงที่ผูกเป็นเรื่องราวมีเหตุการณ์ที่
เกี่ยวข้องกันไปเป็นตอน ๆ โดยแพร่ภาพออกอากาศเป็นประจำทางสถานีโทรทัศน์ช่องฟรีทีวี ได้แก่

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี หรือช่อง ๕ โดยมีลักษณะเป็นเรื่องราวหลายตอนจบผลิตโดยบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ดำเนินงานโดยคนไทย (เขาวลัทธิ ภูศรีเกษม:๒๕๕๔)

บทละครโทรทัศน์ หมายถึง บทที่ใช้สำหรับการผลิตละครโทรทัศน์ซึ่งเขียนขึ้นโดยนักเขียนบท ทั้งที่เป็นบทละครโทรทัศน์แบบสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ (Original Script) และบทละครโทรทัศน์แบบดัดแปลง (Adapted Script)

สรุปได้ว่า ละครโทรทัศน์ คือ รายการทางโทรทัศน์ที่มีบทละครและเรื่องราว เป็นการสื่อสารชนิดหนึ่ง ที่เพื่อการถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึก จากผู้ส่งสาร ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

๒.๑ ประเภทของละครโทรทัศน์

๒.๑.๑ ละครโทรทัศน์ในที่นี้ได้จำแนกโดยใช้ประเภทของเรื่องราว (Story) หรือเนื้อหาเป็นเกณฑ์แบ่งได้ดังนี้

๑. ละครแนวอิงเรื่องจริงหรือประวัติศาสตร์ เป็นละครที่จะสร้างขึ้นบนรากฐานของเรื่องจริงหรือจากประวัติศาสตร์ สามารถค้นคว้าหาหลักฐานอ้างอิงได้ ละครประเภทนี้มักจะใช้ทุกในการดำเนินการสูงการผลิต ต้องทำอย่างประณีตและใช้เวลานานมากจึงจะมีคุณภาพดีตามต้องการ เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “สี่แผ่นดิน” (๒๕๓๔) “ทหารเสือพระเจ้าตาก” (๒๕๕๕) เป็นต้น

๒. ละครแนวชีวิต เรียกสั้นๆ ว่า “ละครชีวิต” เนื้อหาสาระหรือเรื่องที่ใช้จัดสร้างละครประเภทนี้กินความหมายไปกว้างขวางมาก ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องนวนิยายเกี่ยวกับชีวิตรักของหนุ่มสาว ตั้งแต่เป็นเรื่องจากชีวิตตำนานชาวบ้าน จนถึงชีวิตของคนในสังคมชั้นสูงทั้งในอดีตและปัจจุบัน บางเรื่องก็อาจจะเป็นเรื่องชีวิตภายในครอบครัวเรื่องการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เรื่องชีวิตคติสอนใจวัยรุ่นและเด็ก เรื่องระหว่างพ่อกับลูก พี่กับน้อง แม่กับลูก ครูกับนักเรียน เป็นต้น ละครในแนวเรื่องเกี่ยวกับชีวิตนี้มักมีทั้งแบบ ชีวิตหนักเบา ได้รับความนิยมสูงมากตลอดมา เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “บ้านทรายทอง” (๒๕๔๑) เป็นต้น

๓. ละครแนวตลก นักวิชาการทางวิทยุโทรทัศน์บางท่านเรียกว่า “ละครแนวเบาสมอง” หรือ “ละครชวนหัว” เรื่องที่เอามาเป็นเนื้อหาสำหรับละครประเภทนี้ มักจะเป็นเรื่องตลกขบขัน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนฝูง เรื่องราวภายในครอบครัว คนงานกับนายจ้าง ผู้รับใช้ภายในกับเจ้าของบ้าน ลูกกับหลาน ปู่ย่าตายายกับหลานๆ ทั้งนี้มักจะใช้สถานการณ์ในชีวิตประจำวันมา ผูกเป็นเรื่อง เป็นเกร็ดชีวิตความเป็นอยู่ที่มีเนื้อหาที่ตลกขบขัน ชวนหัวเราะ เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “พ่อครัวหัวป่าก์” (๒๕๔๐) “คุณปู่ชู้ซ่า” (๒๕๔๒) เป็นต้น

๔. ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนเนื้อหาของละครประเภทนี้ค่อนข้างเป็นเรื่องหนักและรุนแรง ซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมฆาตกรรมและฆาตกรรม ส่วนมากจะเป็นเรื่องของพลเมืองดีกับผู้ร้าย หรือนักสืบเอกชน สายลับรัฐบาลดำเนินการทำลายล้างข้าศึก

๕. ละครแนวลึกลับ เรื่องลึกลับนี้อาจจะมีทั้งแนวไสยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจจะมีการฆาตกรรมและสืบสวนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยก็ได้ ละครแนวนี้มีเหตุผลสมจริง ชวนติดตามทั้งๆ ที่มีความตึ๊งนากลัว และเนื้อหาหนักกลัว และเนื้อหาหนักกว่าในแนวสืบสวนมาก ซึ่งมักนิยมผูกเรื่องเป็นปมปริศนาชวนให้ผู้ชมติดตามอย่างละเอียด ถัดวันจึงจะเกิดความเข้าใจในเรื่องราวได้ เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “กระสือ” (๒๕๓๖) เป็นต้น

๖. ละครแนวผจญภัย แนวของเรื่องผจญภัยนี้อาจจะเป็น เรื่องของบุคคลหรือครอบครัวหนึ่งที่เดินทางผจญภัยเพื่อแสวงหาโชคลาภหรือสิ่งที่ต้องการ หรืออาจจะเป็นบุคคลธรรมดา แต่ต้องมาพบกับภัยอันตรายที่ตนเองไม่ได้คาดคิดมาก่อน และจำเป็นจะต้องหนีหรือต่อสู้เพื่อเอาตัวรอด

๗. ละครแนวเพื่อฝันมหัศจรรย์ แนวเรื่อง ประเภทนี้เหมาะสมสำหรับผู้ชมกลุ่มเด็ก เพราะปรากฏว่าสถานีวิทยุโทรทัศน์ส่วนมากได้ใช้รายการละครประเภทนี้จัดอยู่ในช่วงที่คาดว่าเด็กจะดูมากที่สุด เรื่องราวเป็นเรื่องเพื่อฝัน ความมหัศจรรย์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ สัตว์ล้านปี มนุษย์นอกโลก และผู้พิทักษ์สันติราพของโลก ตลอดจนเป็นเรื่องราวของยอดมนุษย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามละครในแนวนี้บางเรื่องอาจจะหวังผู้ชมกลุ่มใหญ่เป็นเป้าหมายด้วย เช่น ละครที่เสนอเรื่องราวของยอดมนุษย์ผู้ปราบอธรรมโดยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ล้ำยุคต่างๆ เป็นต้น

๘. ละครแนวนิทานพื้นบ้านวรรณคดี แนวเรื่อง ประเภทนี้มาจากวรรณคดี ตำนาน นิทานพื้นบ้าน เนื้อเรื่องมักเป็นเรื่องคติสอนใจในการครองชีวิต เปรียบเทียบให้เห็นถึงความดีชั่ว เป็นเรื่องราวที่มีเทพเจ้า เจ้าฟ้า เจ้าแผ่นดิน เจ้าชาย เจ้าหญิง แม่ผัด พ่อผัด หมอผี เทวดา ผู้มีอิทธิฤทธิ์อภินิหารสารพัดนึก บางเรื่องอาจจะเกี่ยวข้องกับศาสนาวัฒนธรรมประเพณีไทยเก่าๆ สมัยโบราณก็มี สื่อมวลชนหลายแขนงในประเทศไทยได้เรียกชื่อเชิงวิจารณ์ละครประเภทนี้ว่า “ละครจักรๆ วงศ์ๆ” เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “มหาเวชฉัตรชาดก” (๒๕๓๐) “ปลาบู่ทอง” (๒๕๕๒) เป็นต้น (องอาจ สิงห์คำพอง, ๒๕๕๗:๘๗-๘๘)

๒.๓.๒ ละครโทรทัศน์แบ่งตามยุคสมัยสามารถแบ่งได้เป็นละครพีเรียด และละครปัจจุบัน

พีเรียด หมายถึง ย้อนยุค มาจากภาษาอังกฤษ (Period) ใช้มาแสดงช่วงเวลาที่โดดเด่นด้วยการเกิดขึ้นของบางสภาพเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ (<http://www.thefreedictionary.com/period>)

ละครพีเรียด หมายถึง ละครย้อนยุคที่นำเสนอเรื่องความรัก วัฒนธรรม ขนบประเพณี และความสวยงามความเก่าแก่ของบ้านเมืองที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป ก็เริ่มมีวิวัฒนาการใหม่ๆ ก้าวเข้ามา ละครพีเรียด หรือละครย้อนยุค แต่จะเป็นยุคไหน ต่างสะท้อนสังคมเมืองไทยในช่วงเวลานั้นๆ ไม่ว่าจะ เป็นพีเรียดยุคเก่าอย่าง คู่ฝัน นิรันดร ทาสรัก อาญารัก นางทาส หรือจะเขยิบยุคขึ้นมาอีกหน่อย (<https://th.wikipedia.org/wiki/>)

ละครปัจจุบัน หมายถึง ละครที่นำเสนอเหตุการณ์ เรื่องราวในสังคมปัจจุบัน

ละครปัจจุบันหรือเรียกว่าละครสมัยใหม่ (Modern Drama) ละครสมัยใหม่ ที่เรียกกันว่าแนวสังคมนิยม หรือแนวสมจริง (Realism) และแนวธรรมชาตินิยม (Naturalism) ให้ความสำคัญมากแก่คนธรรมดาสามัญยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมา ก่อนหน้านั้นตัวละครที่เป็นสามัญชนจะเข้ามามีบทบาทก็เพียงตัวประกอบ ตัวคนใช้ ปราศจาก ความสำคัญ ส่วนตัวเอกจะเป็นคนฐานะร่ำรวย สมบูรณ์พร้อมด้วยฐานันดรศักดิ์ทุกประการ แต่ละครสมัยใหม่ เปลี่ยนแปลงรูปแบบดังกล่าวเสียสิ้น

ละครสมัยใหม่ไม่จำกัดวิถีชีวิตของสามัญชนเอาไว้ ทว่า จะนำมาสู่สาระของเรื่องราวให้มากขึ้น ตัวละครเอกอาจจะเป็นชานา เสมียน โจร ขอทาน โสเภณี ฯลฯ เทคนิคการแต่งตัวก็เปลี่ยนตามไปด้วย การเสนอละครเรื่องหนึ่งไม่ใช่การสมมติขึ้นเท่านั้น แต่ตัวละครทุกตัวมีชีวิตความเป็นอยู่เช่นนั้นจริง ๆ ตัวละครไม่รับรู้ว่าการกำลัง

มีผู้ชมจ้องดูอยู่ เทคนิคนี้เรียกว่า “แบบฝาที่สี่” (Fourth Wall) หมายถึง ตัวละครอยู่ในบ้านซึ่งมีผนังสี่ด้าน ผู้ชมกำลังมองจากด้านใดด้านหนึ่งที่เป็นด้านที่สี่ คือ ด้านหน้าเวที

(http://sompophphenchan.blogspot.com/2012/04/blog-post_4707.html)

๒. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมภพ ไหมบุญโสมานัง (๒๕๔๕) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการแปลคำอุทานในหนังสือการ์ตูนวอลท์ ดิสนีย์ เป็นภาษาไทย” โดยนำแนวคิดเรื่องหน้าที่และการสื่อความหมายในคำอุทานของอเมกา (Ameka, ๑๙๙๒) มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย และพบว่าแนวคิดของอเมกาครอบคลุมคำอุทานทุกคำที่พบในเอกสารที่นำมาศึกษา อันได้แก่

๑. คำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงสภาวะทางจิตใจของผู้พูด มี ๒ ประเภทย่อยคือ คำอุทานที่สื่ออารมณ์ความรู้สึก เป็นคำอุทานที่ใช้สื่ออารมณ์อันเกิดจากสภาพจิตใจของผู้พูดในช่วงหนึ่ง โดยคำอุทานประเภทนี้สามารถสื่ออารมณ์ได้ ๒๕ อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ไม่พอใจ อารมณ์โกรธเคือง อารมณ์รำคาญ อารมณ์ประชด อารมณ์รังเกียจ อารมณ์ถูกลูกเหยียดหยาม อารมณ์เงินอาย อารมณ์ตกใจ อารมณ์กลัว อารมณ์พอใจ อารมณ์ดีใจ อารมณ์ชื่นชม อารมณ์สนุกสนาน อารมณ์ไม่สบายใจ อารมณ์เศร้า โศกหรือทุกข์ใจ อารมณ์ผิดหวัง อารมณ์ตื่นเต้น อารมณ์ประหลาดใจ อารมณ์สงสัย อารมณ์เหนียวเมื่อยล้า อารมณ์สงสาร อารมณ์เจ็บปวด อารมณ์ละอายใจ อารมณ์ผ่อนคลาย และอารมณ์หรือความรู้สึกซับซ้อน และคำอุทานที่สื่ออาการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด เป็นคำอุทานที่ผู้พูดใช้สื่อความหมายว่าตัวเองรับรู้หรือได้ตระหนักในสิ่งต่างๆ

๒. คำอุทานที่หน้าที่แสดงท่าทีของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง เป็นคำอุทานที่มุ่งกระตุ้นให้ผู้ฟังปฏิบัติตามความต้องการของผู้พูด จากข้อมูลที่ปรากฏผู้วิจัยพบว่าคำอุทานในกลุ่มนี้อาจปรากฏอยู่ในรูปประโยคคำสั่ง ซึ่งจะสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนว่า ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังทำอะไร

๓. คำอุทานที่ทำหน้าที่สร้างความต่อเนื่องของบทสนทนา เป็นคำอุทานที่กระตุ้นให้บทสนทนา มีความไหลลื่นต่อเนื่อง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่าคำอุทานในกลุ่มนี้จะเกิดในบทสนทนาเท่านั้น ไม่ปรากฏในข้อความ ผู้วิจัยพบว่าคำอุทานในกลุ่มนี้เกิดในความต่อเนื่องของบทสนทนา แต่ก็ยังสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดด้วย

เบญจมา บุญเติม (๒๕๕๑) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง HARRY POTTER AND THE ORDER OF THE PHOENIX และ HARRY POTTER AND THE HALF-BLOOD PRINCE.” ผลการศึกษาปรากฏว่า คำอุทานแต่ละถ้อยคำต่างมีหน้าที่การสื่อความหมายที่แตกต่างกันไป ซึ่งหน้าที่และการสื่อความหมายของคำอุทานภาษาอังกฤษผู้วิจัยสามารถรวบรวมได้ ๕๐ ถ้อยคำ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มคำอุทานแท้ ๒๗ ถ้อยคำ และกลุ่มคำอุทานเสริม ๒๓ ถ้อยคำ และพบว่าสามารถจัดแบ่งคำอุทานตามทำหน้าที่การสื่อความหมายได้ ๓ ประเภท

๑. คำอุทานที่ทำหน้าที่สื่อสภาวะจิตใจ โดยสามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้อีก ๒ ชนิดด้วยกัน ได้แก่ คำอุทานที่สื่อสภาวะอารมณ์ทั้งสภาวะอารมณ์ทั้งสภาวะอารมณ์เชิงบวกและสื่อสภาวะอารมณ์เชิงลบ

๒. คำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงเจตนาหรือความตั้งใจของผู้พูด เป็นคำอุทานที่แสดงท่าทีของผู้พูดที่ต่อผู้ฟัง หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้พูดใช้คำอุทานเพื่อสื่อถึงความต้องการว่าอยากให้ทำอะไรหรือคาดหวังให้เกิดเหตุการณ์อะไร

๓. คำอุทานที่ทำหน้าที่สร้างความต่อเนื่องในบทสนทนา ผู้วิจัยพบว่าคำอุทานที่มีหน้าที่ในการสร้างความต่อเนื่องในบทสนทนา มักเป็นคำอุทานที่สามารถใช้เพื่อสื่อสภาวะอารมณ์เชิงลบและคำอุทานยังถูกใช้เพื่อสร้างความต่อเนื่องในบทสนทนาในกรณีอื่นๆ เช่น เพื่อเริ่มบทสนทนาเพื่อจบบทสนทนาเพื่อเปลี่ยนหัวข้อสนทนา เพื่อประกอบประโยคคำถาม เพื่อประกอบข้อความที่แสดงการปฏิเสธ หรือเพื่อเป็นคำตอบ

รุ่งทิวา ฉัททันต์ศรีสมิ (๒๕๕๔) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาคำอุทานในภาษาไทยที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง” ผลการศึกษาพบว่า คำอุทานในภาษาไทยที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงมีหลายด้านน่าสนใจ ได้แก่

๑. ในด้านการแยกประเภทคำอุทานตามความหมายสามารถแยกได้ ๓ ประเภท คือ คำอุทานที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด คำอุทานที่สื่อความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด และคำอุทานที่สื่อการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

๒. คำอุทานปกติใช้ในการสนทนาเพื่อแสดงสัมพันธภาพระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารที่ต่อเมื่อสนิทสนมกันถึงจะแสดงอารมณ์ ความรู้สึกกันได้

๓. การจัดกลุ่มคำอูทานลักษณะ โดยใช้บริบทประกอบการพิจารณา ผู้วิจัยพบว่า มีคำอูทานบางคำ เช่น แหม อื้อ โอ๊ย สามารถสื่อความหมายได้หลากหลาย โดยโอ๊ย สามารถสื่อความรู้สึกเจ็บปวด รำคาญใจ ประหลาดใจ แสดงการคัดค้านไม่เห็นด้วย หรือแสดงว่าอิจฉา จะเห็นได้ว่า คำอูทาน โอ๊ย ถูกเปลี่ยนรูปแบบของความหมายไปตามบริบทที่มาประกอบ จึงจัดกลุ่มคำอูทานลักษณะ โดยใช้บริบทประกอบการพิจารณา ซึ่งสอดคล้องกับที่ Ameka ได้กล่าวไว้ว่าไม่ควรกำหนดตายตัวคำอูทานแต่ละคำควรจัดอยู่ในคำอูทานประเภทใด เพราะคำอูทานแต่ละคำอาจทำหน้าที่ได้หลายหน้าที่ ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบท

๔. คำอูทานยังสามารถทำหน้าที่เชื่อมโยงเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางความคิดภายในสารด้วย ซึ่งแบ่งกรอบคลองสร้างความคิดเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. โครงสร้างแสดงความคิด แบบเสริม ในส่วนนี้ได้นำมาใช้ ๔ แบบคือ การสรุป การขยายความ การอธิบายความ และกาเพิ่มความ ๒. โครงสร้างแสดงความคิดแบบโต้ตอบ ในส่วนนี้ได้ปรับมาใช้ ๑ แบบ คือ การประเมิน การลดความ และการขัดแย้ง

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการ

การทำภาคนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง มีขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำแสดงอารมณ์

๒. รวบรวมคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในกำหนดไว้ในขอบเขตการศึกษา คือ นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา และนำมาจัดลำดับตามตัวอักษร

เกณฑ์ที่ผู้ศึกษาเลือกนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ๒ เรื่องนี้ เนื่องจากลักษณะของเรื่องต่างกัน คือ เป็นละครแนวพีเรียด และแนวปัจจุบัน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าการใช้คำแสดงอารมณ์จะแตกต่างกัน

๓. ศึกษารายละเอียดจากข้อมูลคำแสดงอารมณ์ที่พบในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และเรื่องวิมานเมขลา เพื่อนำมากำหนดลักษณะตามเกณฑ์การแยกคำแสดงอารมณ์แต่ละประเภท

๔. เปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และเรื่องวิมานเมขลา

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ผู้ศึกษารวบรวมคำแสดงอารมณ์จากนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และเรื่องวิมานเมขลา ตามความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่รุ่งทิวา จันทน์ตรีศรี (๒๕๕๔) ได้ให้จำแนกคำแสดงอารมณ์ไว้ ๓ ประเภท ดังนี้

๑.๑ เกณฑ์คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

ก. เป็นคำหรือวลีที่สื่อสภาพทางจิตใจของผู้พูดต่อสิ่งต่างๆ

ข. เป็นคำหรือวลีที่สามารถเกิดได้โดยลำพัง แต่ก็สามารถเกิดร่วมกับคำอื่นในประโยคได้

๑.๒ เกณฑ์คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

ก. เป็นคำหรือวลีที่กระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข. เป็นคำหรือวลีที่เกิดร่วมกับคำอื่นในประโยค

๑.๓ เกณฑ์คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

ก. เป็นคำหรือวลีที่สื่ออาการการรับรู้ความคิดของผู้พูดต่อสิ่งต่างๆ

ข. เป็นคำหรือวลีที่สามารถเกิดได้โดยลำพัง แต่ก็สามารถเกิดร่วมกับคำอื่นในประโยคได้

๒. การนำเสนอข้อมูล

๒.๑ การนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์คำแสดงอารมณ์ โดยนำเสนอผลเป็นตาราง และ
แจกแจงความถี่ที่ปรากฏ

๒.๒ สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอ และเสนอผลการศึกษารูปแบบตารางสรุปผลการศึกษา

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง” มีวัตถุประสงค์ คือ

๑. เพื่อศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง
๒. เพื่อเปรียบเทียบความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารบันเทิง

คำจำกัดความของคำแสดงอารมณ์ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คำหรือกลุ่มคำที่ใช้เพื่อสื่อสภาวะทางอารมณ์ ความรู้สึก หรือ สื่อกทศนคติ ท่าทีของผู้ส่งสาร โดยคำแสดงอารมณ์อาจเกิดจากคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายในตัวเองและอาจมีรูปเดียวกันกับคำประเภทอื่นได้ ในด้านการปรากฏ คำแสดงอารมณ์เป็นอิสระจากคำประเภทอื่น คือ สามารถปรากฏโดยลำพังได้ และคำแสดงอารมณ์นี้สามารถเกิดร่วมกับคำพูดอื่นๆ ในประโยคได้เช่นกัน

การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาตามแนวคิดการให้คำนิยามและการแบ่งประเภทคำแสดงอารมณ์ของ Wierzbicka (๑๙๙๒) และ Ameka (๑๙๙๒) อ้างถึงในงานวิจัยของรุ่งทิภา นัททันต์ รัศมี (๒๕๕๔:๓๘) ที่ได้ให้คำนิยามไว้โดยพิจารณาตามสภาพจิตใจของผู้พูด โดยแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection) คือคำแสดงอารมณ์ที่สื่อว่าฉันรู้สึกบางอย่าง “I feel something” เช่น แหม โหเอ๊ย กร๊อด

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด (volitive interjection) คือคำแสดงอารมณ์ที่สื่อความปรารถนาหรือต้องการบางอย่างของผู้พูด “I want something” เช่น อะแหม่ ที่สื่อความต้องการว่าให้เงียบและกล่าวการทักท้วง

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด (cognitive interjection) คือ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงถึงการรับรู้หรือเข้าใจบางอย่างของผู้พูด "I know something" หรือ "I think something" เช่น อืม ที่สื่อการรับรู้ของผู้พูดว่าเข้าใจ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น ๓ ส่วน ซึ่งตามเกณฑ์ในประเภทของคำแสดงอารมณ์ที่แบ่งไว้ ดังนี้

การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด

๑. ผู้ศึกษารวบรวมคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน นำจัดลำดับตามตัวอักษร จำนวนทั้งสิ้น ๑๖ คำ ได้แก่

๑. บะ	๒. ญ	๓. โธ่	๔. โธ่เอ๊ย
๕. วะ	๖. วะะ	๗. หา	๘. อ้าว
๙. เอ๊ะ	๑๐. เอ๊ย	๑๑. เอ๊ย	๑๒. เออ
๑๓. เอ้า	๑๔. ฮะ	๑๕. ฮี	๑๖. เฮ้ย

๒. ผู้ศึกษานำคำแสดงอารมณ์ที่รวบรวมไว้ทั้ง ๑๖ คำ นำมาจัดประเภทตามเกณฑ์การจำแนกคำแสดงอารมณ์ทั้ง ๓ ประเภท ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด และคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

ผลการวิเคราะห์ คำแสดงอารมณ์ที่พบในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน สามารถสื่อสภาวะความรู้สึกต่างๆ หรือบอกอาการต่างๆของผู้พูดได้ ๕ อารมณ์ และเมื่อพิจารณาจากบริบทแวดล้อม พบว่า คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันอาจสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้มากกว่า ๑ อารมณ์ความรู้สึก ผลปรากฏดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

ลำดับ	อารมณ์ความรู้สึก	คำแสดงอารมณ์	จำนวน(คำ)	ร้อยละ
๑	ไม่พอใจ	บะ,วะ,เอ๊ะ,ฮึ	๔	๒๖.๖๗
๒	ประหลาดใจ	วะ,ฮะ	๒	๑๓.๓๓
๓	สงสัยหรือใต้ถาม	วะ,หา	๒	๑๓.๓๓
๔	เอ็นดูรักใคร่	เอ๊ย,เอ๊ย	๒	๑๓.๓๓
๕	ตกใจ	อ้าว	๑	๖.๖๗
๖	สงสาร	โธ่	๑	๖.๖๗
๗	รำคาญใจ	โธ่	๑	๖.๖๗
๘	คูหมั่น	อูย	๑	๖.๖๗
๙	ขัดเคืองใจ	โธ่เอ๊ย	๑	๖.๖๗
			๑๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า คำแสดงอารมณ์ที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกมากที่สุด คือ ความรู้สึกไม่พอใจมีจำนวนทั้งสิ้น ๔ คำ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ บะ,วะ,เอ๊ะ,ฮึ ส่วนคำแสดงอารมณ์ที่พบน้อยที่สุด คือ ความรู้สึกตกใจมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ อ้าว ความรู้สึกสงสารมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่ ความรู้สึกรำคาญใจมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่ ความรู้สึกคูหมั่นมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ อูย ความรู้สึกขัดเคืองใจมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่เอ๊ย

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด คือ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ท่าทีหรือสื่อความหมายว่าตัวเองต้องการกระตุ้นให้ผู้ฟังแสดงปฏิกิริยาบางอย่าง โดยอาจเป็นการบอกให้ปฏิบัติตามหรือไม่ให้ปฏิบัติตามคำพูดของตัวเอง และยังรวมไปถึงคำแสดงอารมณ์ที่ใช้เรียกความสนใจหรือทักท้วง ผลปรากฏดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

ลำดับ	ลักษณะความปรารถนาหรือ ความต้องการของผู้พูด	คำแสดง อารมณ์	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
๑	แสดงความปรารถนาหรือต้องการของผู้พูด	เฮ้	๑	๓๓.๓๓
๒	เรียกความสนใจของผู้พูด	เฮ้ย	๑	๓๓.๓๓
๓	แสดงการทักท้วงของผู้พูด	เฮ้	๑	๓๓.๓๓
			๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดสามารถแยกได้ ๓ ลักษณะ คือ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ คือ คำแสดงอารมณ์ เฮ้ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงเรียกความสนใจของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ คือ คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย และคำแสดงอารมณ์ที่แสดงการทักท้วงของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ คือ คำแสดงอารมณ์ เฮ้

๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด คือ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอาการรับรู้ เข้าใจ รับทราบ หรือตระหนักแล้วว่าสิ่งนั้นคืออะไร เป็นอย่างไร หรือมีความหมายว่าอย่างไร ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

ลำดับ	ลักษณะการรับรู้หรือความคิด	คำแสดงอารมณ์	จำนวน(คำ)	ร้อยละ
๑	แสดงการรับรู้ของผู้พูด	เออ	๑	๕๐.๐๐
๒	แสดงความคิดของผู้พูด	เออ	๑	๕๐.๐๐
			๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ พบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดสามารถแยกได้ ๒ ลักษณะ คือ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อการรับรู้ของผู้พูดมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เออ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความคิดของผู้พูดมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เออ

ตัวอย่างการใช้คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน

๑. คำแสดงอารมณ์ที่สื่อสภาวะอารมณ์ ความรู้สึก หรืออาการแต่ละประเภทที่ปรากฏ ดังนี้

๑.๑ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ไม่พอใจ คือ ความรู้สึกหงุดหงิด ไม่สบายอารมณ์ ซึ่งอาจเกิดจากการไม่ได้รับในสิ่งที่ตนเองได้คาดหวังไว้ หรืออาจถูกรบกวนจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว มีจำนวน ๔ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ บะ,วะ,เฮ้ะ,ฮี

ตัวอย่าง

“บะ พี่ทองเหม็น ข้าไม่ได้หวังที่ตอนนี้อายบ้านระจันลือชื่อว่าเป็นที่ชุมนุมผู้ศึกของชาวบ้าน
พี่คิดว่าพวกกรุงศรีฯจะไม่ส่งคนมาสอดแนมเอาหรือ”

“ฉันไม่ได้มาตามหลวงสังคอก” (หน้า ๓๐)

ตัวอย่าง

“เฮ้ย เอ็งนะ หน้าใหม่ มาจากไหน” ทองเหม็นตะโกนเรียก

“เพิ่งมาถึง”

“วะ กวนจริง ข้าถามว่ามาจากบ้านไหน” (หน้า ๓๐)

ตัวอย่าง

“เอ๊ะ แฟง...เฟื่องนะพี่สาวมึงนะ” (หน้า ๒๘)

ตัวอย่าง

“ฮึ ข้าศึกว่าน่าเกลียดแล้ว ฉันเกลียดไอ้สังข์ ไอ้ขบยิ่งกว่า” (หน้า ๒๒)

ของผู้อื่น

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์มาแสดงอารมณ์ไม่พอใจต่อพฤติกรรมบางอย่าง

๑.๒ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ประหลาดใจ คือ ความรู้สึกแปลกใจที่ได้รับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งใน
สิ่งที่แตกต่างไปจากประสบการณ์เดิม มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ วะ, ฮะ

ตัวอย่าง

“ พี่จะกลับมาวันไหน”

“วะ พี่จะรู้หรือแฟง ยังไม่ได้ออกเดินทางเลย เอ็งนี่ใจร้อนจริง” (หน้า ๑๗)

ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ ะ ออกมาด้วยความรู้สึกประหลาดใจ เนื่องจากพฤติกรรมที่นางเอก ทำให้พระเอกรู้สึกแปลกใจ คือ พระเอกยังไม่ได้ออกเดินทาง นางเอกก็อยากรู้ว่าจะกลับมาเมื่อไร

ตัวอย่าง

“มึงนี่ไม่พ้นแล้ว เฟง เทียวเอาลูกหินมาขว้างกูทำไม”

“ก็ฉันอยากให้พี่อายุสี่สิบขวบตามั่งนะสิ”

“มึงนี่ทำอะไร บ้า กูทำอะไรซะ ถึงต้องอายุ” (หน้า ๒๘)

ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ สะ ออกมาด้วยความรู้สึกประหลาดใจ เนื่องจากคำพูดของนางเอกทำให้พระเอกรู้สึกแปลกใจ คือ พระเอกแปลกใจว่าทำไมตนเองถึงต้องอายุ

๑.๓ คำแสดงอารมณ์ที่อารมณ์สงสัยหรือได้ถาม คือ ความรู้สึกงงงวย ใครรู้ในบางอย่าง เพราะไม่รู้ในสิ่งนั้นว่าคืออะไร มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ะ,หา

ตัวอย่าง

เฟื่องดึงควายเดินตัดทุ่งนาไป ท้าพมองตามด้วยสายตาชื่นใจสักพักก็มีกระสุนดินยิงมาโดนแขน ท้าพ ท้าสะคุ้ง มองหาว่าเป็นใครก็ไม่เห็น แต่กระสุนดินอีกหลายก้อนก็ยังกระหน่ำยิงมาใส่

“ใครวะ” (หน้า ๒๘)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ ะ ลงท้ายประโยคเพื่อแสดงความรู้สึกสงสัยและได้ถามเพราะไม่ทราบว่าคำตอบคืออะไร ในขณะที่เดียวกันคำแสดงอารมณ์นี้ยังแสดงความคิดออกมาเพื่อให้ผู้ฟังติดตามแล้ว
ตอบสนอง

ตัวอย่าง

“หา เอ็งจะว่าอะไร อีเฟง พี่ต้องรู้อะไร” (หน้า ๒๑)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ หา ยึดเสียงยาวออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกสงสัยเพราะไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ได้ยิน แล้วถามติดตามหลังคำแสดงอารมณ์เพื่อได้คำจากผู้ส่งสาร

๑.๔ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์เอ็นดูรักใคร่ คือ คำแสดงอารมณ์ที่เปล่งออกมาเพื่อสื่ออารมณ์เอ็นดูรักใคร่ หรือแสดงตนเองมีใจรักใคร่คนใดคนหนึ่ง มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เอ๊ย, เอ๊ย

ตัวอย่าง

“ดอกไม้ไพรที่ใจงามยิ่ง เป็นหญิงแต่เด็ดเดี่ยว ตั้งมั่นเพื่อแผ่นดิน ไม่เสียดายชีวิต น้ำใจเอ็งงามกว่าดวงหน้างามเสียยิ่งกว่าสิ่งใด เฟงเอ๊ย” เฟงยิ้มหัวใจพองโต ” (หน้า ๔๔)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ เอ๊ย ประกอบท้ายเพื่อเน้นย้ำอารมณ์เอ็นดูรักใคร่ ทำให้อารมณ์ที่สื่อออกมาลึกซึ้งใจขึ้น

ตัวอย่าง

“ฉันดีใจเหลือเกิน ได้เจอแม่อีกครั้ง”

“เฟงเอ๊ย แม่นึกว่าชาตินี้จะหมดศาสนา ได้ลูกสาวกลับคืนมาในอกเสียแล้ว” (หน้า ๒๕)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ เอ๊ย ประกอบท้ายชื่อ เพื่อแสดงอารมณ์เอ็นดูและความรัก เนื่องจากคุณแม่ได้เห็นหน้าลูกสาว เป็นความรักของคุณแม่ต่อลูกสาว

๑.๕ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ตกใจ คือ ความรู้สึกตื่นตระหนกที่เกิดขึ้นเมื่อประสบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน กะทันหัน ไม่ทันตั้งตัว มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ อ้าว

ตัวอย่าง

“ไปไม่ได้...ห้ามพี่ใจไปรบ” สไบลุกขึ้นทันที จนจวงตกใจ

“อ้าว สไบ ไหนว่าเป็นลม” (หน้า ๔๕)

ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ อ้าว ที่สื่ออารมณ์ว่าตกใจหลังจากรับรู้เรื่องราวที่ตนเองได้รับประสบเจอ

๑.๖ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์สงสาร คือ ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อน ประสบกับอุปสรรค มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่

ตัวอย่าง

“ฉันคุยกับจวงกับแพ่งแล้วว่าเราจะหาข้าวปลาไปส่งให้พี่ในป่าจ้า พี่จะได้กินของร้อนๆ ไม่ต้องกินของแห้ง ๆ แข็ง ๆ ให้ติดคอกัน”

“โธ่...จะลำบากกันทำไม” (หน้า ๒๒)

ผู้พูดสงสารเฟื่องว่า มาส่งกับข้าวทุกวันจะทำให้ยุ่งยาก ส่วนตนเองไม่ยากให้เฟื่องเกิดการลำบาก ซึ่งใช้คำแสดงอารมณ์ โธ่ มาแสดงความรู้สึกสงสารเฟื่องได้ชัดเจนขึ้น

๑.๗ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์รำคาญใจ คือ ความรู้สึกที่ตัวเองทนไม่ได้กับ

เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ไม่เป็นไปตามใจที่คิดไว้ โดยอาจเกิดจากการรบกวนจากสถานการณ์รอบข้าง มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่

ตัวอย่าง

“โธ่ ฉันรู้จักกับแพ่งมาตั้งแต่ตอนหนีจากกระท่อมด่าน เห็นเป็นน้องเป็นนุ่” (หน้า ๔๐)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ โธ่ ซึ่งแสดงการรำคาญใจ เนื่องจากได้รับสิ่งที่ไม่ถูกใจ

๑.๘ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์คู่มั่น คือ คำแสดงอารมณ์ที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ หรือกิริยา ท่าทางเป็นเชิงดูถูกเหยียดหยามผู้อื่นว่ามีฐานะต่ำต้อย หรือไม่เก่งจริง มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ถูย

ตัวอย่าง

ขามมองสังข์อย่างสงสัย “รีว่า...มึงยังไม่ได้นั่งจวงเป็นเมีย มึงอย่าบอกกูนะว่ามึงไม่กล้า... ถูย ไอ้ขี้มั่ว” (หน้า ๓๗)

คำแสดงอารมณ์ ฤๅ เป็นเสียงเสียดฟันน้ำลายออกจากปาก การใช้ในกรณีถูกเหยียดหยามผู้อื่น ในตัวอย่างข้างต้น ขาบริบทราบว่าที่จริงสังข์ ไม่ได้นั่งจวงเป็นเมีย น่าจะเพราะว่าไม่กล้า ทำให้ขาเกิดอารมณ์ถูก

๑.๕ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ขัดเคืองใจ คือ ความรู้สึกไม่พอใจที่มีได้เป็นไปตามที่ได้คาดหวังไว้มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธเอ๊ย

ตัวอย่าง

“โธเอ๊ย แล้วมาทำเป็นก่อนลันว่าจะลิมน้อง ไม่รักน้อง ที่ตัวเองแอบมีคนที่ชอบล่ะ

จะลิมพี่เสียก่อนล่ะไม่วา” (หน้า ๒๑)

ผู้พูดรู้สึกไม่พอใจต่อเหตุการณ์ที่ได้รับทราบมาก่อนหน้า ใช้คำแสดงอารมณ์ โธเอ๊ย มาแสดงอารมณ์ขัดเคืองใจได้ชัดเจนขึ้น

ผลการวิเคราะห์การสื่อความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์ บ้านเท็งฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ตามลักษณะการสื่อความหมายของคำแสดงอารมณ์ โดยแบ่งประเภทของคำแสดงอารมณ์ตามเกณฑ์สภาวะจิตใจของผู้พูด ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายในเชิงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด เป็นประเภทคำแสดงอารมณ์ที่มีจำนวนมากที่สุดในข้อมูลคำแสดงอารมณ์ทั้งหมด และคำแสดงอารมณ์ ส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนเพราะไม่มีความชัดเจนในตัวเอง ดังนั้น ในการสื่อความของคำแสดงอารมณ์ผู้พูดจึงต้องใช้ข้อความต่างๆ ประกอบคำแสดงอารมณ์นั้นๆ แต่อย่างไรก็ตาม บางครั้งคำแสดงอารมณ์ที่เกิดโดยลำพัง และไม่มีข้อความใดๆ มาประกอบก็สามารถสื่อความหมายที่ชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจได้ ทั้งนี้เกิดจากความชัดเจนของบริบท

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังพบลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของคำแสดงอารมณ์ คือ การที่ คำแสดงอารมณ์ จะใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกอะไรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทที่แวดล้อมตลอดจนการใช้น้ำเสียงของผู้พูด ซึ่งทำให้คำแสดงอารมณ์บางคำสามารถใช้แสดงความรู้สึกได้มากมายแตกต่างกันไปในแต่ละบริบท

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ดังนี้

๒.๑ แสดงอารมณ์ปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้จะ

แสดงลักษณะท่าทีว่าต้องการหรือปรารถนาให้ปฏิบัติตามด้วยการแนะนำหรือสั่ง หรือ ปล่อยให้ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เอ้า

ตัวอย่าง

“เอ้า ให้อั้วง เอ็งไปเอาใบหญ้ามาเร็ว ลีวะ ใบมะขมก็ได้ หลวงพ่อท่านให้น้ำมนต์มาแล้ว จะได้ร่มมันให้หายบ้ำสั๊กที” (หน้า ๓๕)

ในตัวอย่างข้างต้น เอ้า เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อเรียกความสนใจและแสดงความปรารถนาว่า ให้ผู้ที่ถูกเรียกทำตามคำสั่งของผู้พูด

๒.๒ เรียกความสนใจของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้จะสื่อความหมายว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรบางอย่าง แล้วผู้เขียนอาจใช้คำแสดงอารมณ์ก่อน หลังจากนั้นจึงบอกในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้ฟังสนใจ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย

ตัวอย่าง

ใจเดินผ่านเรือนของชาวบ้านสายตามองสำรวจทุกอย่างในค่ายอย่างละเอียด แล้วมาหยุดลงที่หน้าเรือนหนึ่งเห็นกลุ่มชายฉกรรจ์มีหัวหน้าเป็นคนร่างสูงใหญ่กำลังเทเหล้าจากไหกรอกเข้าปากหัวเราะเสียงดังทองเหม็นหันมาจึงเรียกให้เข้าไปไปหา

“เฮ้ย เอ็งนะ หน้าใหม่ มาจากไหน” ทองเหม็นตะโกนเรียก (หน้า ๓๐)

ในตัวอย่างข้างต้น เฮ้ย เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อเรียกความสนใจบุคคลใดในขณะนั้น แล้วตามด้วยข้อความประกอบกับคำอธิบายเหตุการณ์หลังคำแสดงอารมณ์นั้น

๒.๓ แสดงการทักท้วงของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้จะสื่อความหมายว่า ไม่เห็นด้วยอะไรบางอย่าง มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เอ้า

ตัวอย่าง

“ทำไม ใจหญิงมันต้องโหดไม่มั่นคง คอยเปลี่ยนไปตามน้ำคำผู้ชายที่คอยหยอดคำหวานรีใจ”

“เฮ้ เข้าใจผิดไปใหญ่แล้ว พี่ไม่ได้ว่าผู้หญิงจะต้องหลงคำหวาน แต่ถ้ารักก็ต้องเอาชนะใจให้ได้ ไม่งั้นจะเสียเซิงชาย” (หน้า ๒๒)

ในตัวอย่างข้างต้น เฮ้ เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อการทักท้วงคำพูดของนางเอก คือนางเอกเข้าใจผิดความหมายของพระเอก ซึ่งผู้หญิงจะต้องหลงคำหวาน จึงใช้คำแสดงอารมณ์ อ้าว มาเพื่อแสดงความหมายไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน

ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด คำแสดงอารมณ์ตามคำพังอาจไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน จึงต้องมีประโยชน์ร่วมกันที่เป็นประโยชน์แสดงความต้องการมาช่วยในการแสดงท่าทีของตัวเอง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ ฉะนั้นบริบทจึงเป็นปัจจัยช่วยในการตีความหมายของคำแสดงอารมณ์กลุ่มนี้

๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ดังนี้

๓.๑ แสดงการรับรู้ของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้สื่อความหมายในลักษณะว่าผู้พูดรับรู้หรือตระหนักในบางสิ่งบางอย่าง แล้วตามหลังด้วยข้อความที่สื่อความหมายให้รู้ว่าผู้พูดมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เออ

ตัวอย่าง

“ไม่ว่าพี่ใจจะตาบอดแขนขาด นั่นก็จะไม่มีวันทิ้งพี่ใจจะ”

“เออ นังหนูนี้มันรักเอ็งแท้ ถ้ารักกันขนาดนี้ไม่ต้องกลัว เอ็งช่วยซำรบบมาถึงปานนี้ เป็นตายยังงี้เอ็งสองคนก็คือลูกหลานคนระจัน ข้าจะเป็นผู้ใหญ่จัดพิธีให้เอง เอ็งสองคนจะได้คู่แลกกันออกหน้าออกตากันได้เต็มที” (หน้า ๕๒)

ในตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์ เออ ที่ผู้พูดเปล่งออกมาแสดงการรับรู้หรือเข้าใจจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น และตามด้วยการตอบกลับที่เป็นการทวนในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

๓.๒ แสดงความคิดของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้สื่อความหมายในลักษณะว่าผู้พูดมีอาการนึกครุ่นคิด พิจารณาหาคำตอบและมีข้อความมาต่อท้ายที่ช่วยแสดงให้เห็นทัศนคติหรือท่าทีในสิ่งที่เกิดขึ้น มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เออ

ตัวอย่าง

“ถ้าไอ้สังข์ ไอ้ขามันเอาอาหารมาคั้น ไม่เจอพื่ออยู่ด้วย ทุกคนก็จะปลอดภัย เออ...เตรียมข้าวปลาอาหารแห้งไว้ให้พื้กับพวกหรือยัง” (หน้า ๒๒)

ในตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์ เออ สื่อความหมายว่าที่กำลังคิดหาคำตอบที่ต้องการสื่อออกไป โดยข้อความที่ตามมาแสดงผลความคิดของผู้พูด

จากข้อมูลที่ปรากฏ ผู้ศึกษาพบว่าคำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้แม้ว่าคำแสดงอารมณ์ บางคำไม่ควรที่จะแยกการรับรู้หรือความคิดออกจากกัน เพราะกระบวนการในการคิดของมนุษย์เมื่อมีการรับรู้ข้อมูลเกิดขึ้นก็จะตามด้วยการคิดซึ่งรวมต่อเนื่องกัน แต่ผู้ศึกษาพบว่ามีบางครั้งที่สามารถแยกได้

ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด คำแสดงอารมณ์หนึ่งคำอาจสื่อความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย คำแสดงอารมณ์ตามลำพังอาจไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน จึงต้องมีประโยคร่วมที่เป็นประโยคแสดงความต้องการมาช่วยในการแสดงท่าทีของตัวเอง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ ฉะนั้นบริบทจึงเป็นปัจจัยช่วยในการตีความหมายของคำแสดงอารมณ์กลุ่มนี้

การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน

๑. ผู้ศึกษารวบรวมคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา นำจัดลำดับตามตัวอักษร จำนวนทั้งสิ้น ๕๐ คำ ได้แก่

๑.กรี้ด	๒.จะตายแล้ว	๓.เซอะ	๔.ช่วยด้วย	๕.ต้าย
๖.โธ่	๗.โธ่เอ๊ย	๘.โธ่เอ๊ย	๙.วะ	๑๐.วะ
๑๑.ว้า	๑๒.ว้าย	๑๓.ว้าว	๑๔.วู้ย	๑๕.วู้
๑๖.เว้ย	๑๗.โวย	๑๘.หืมม	๑๙.หุย	๒๐.หุย
๒๑.แหมม	๒๒.โห	๒๓.อ้อ	๒๔.อ้อ	๒๕.อะแหมม
๒๖.อ้าย	๒๗.อ้าว	๒๘.อือ	๒๙.อืม	๓๐.อืมม
๓๑.อู๊ป	๓๒.อู๊ปส์	๓๓.อู๊ย	๓๔.อู๊ย	๓๕.อู๊ย
๓๖.เอ๊ะ	๓๗.เอ	๓๘.เอ๊ย	๓๙.เอ๊ย	๔๐.เออ
๔๑.เอ่อ	๔๒.ไอ้โห	๔๓.ไอ้โห	๔๔.โอย	๔๕.โอย
๔๖.ฮ่า	๔๗.ฮี	๔๘.เฮ้ย	๔๙.เฮอะ	๕๐.เฮ้อ

๒. ผู้ศึกษานำคำแสดงอารมณ์ที่รวบรวมไว้ทั้ง ๕๐ คำ นำมาจัดประเภทตามเกณฑ์การจำแนกคำแสดงอารมณ์ทั้ง ๓ ประเภท ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ทั้งนี้ในภาคนิพนธ์ ผู้ศึกษาจะนับคำแสดงอารมณ์คำเดียวกันที่ปรากฏในหลายอารมณ์ว่าเป็นคนละคำกัน ดังนั้นคำแสดงอารมณ์จึงอาจมีมากกว่า ๕๐ คำ

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

ผลการวิเคราะห์ คำแสดงอารมณ์ที่พบในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา สามารถสื่อสภาวะความรู้สึกต่างๆ หรือบอกอาการต่างๆของผู้พูดได้ ๑๘ อารมณ์ และเมื่อพิจารณาจากบริบทแวดล้อม พบว่าคำแสดงอารมณ์คำเดียวกันอาจสามารถสื่อ

ตารางที่ ๔ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

ลำดับ	อารมณ์ความรู้สึก	คำแสดงอารมณ์	จำนวน(คำ)	ร้อยละ
๑	ตกใจ	กรี๊ด, ว้าย, วุ้ย, โวย, โเฮีย, อึ๊บ, อึ๊บส์, อึ้ย, อึ้ย, เฮีย	๑๐	๑๕.๖๓
๒	ประหลาดประหลาด	จะตายแล้ว, ตาย, โห่เฮีย, แหม, โอ้โห้, โอย, ฮี, เฮอะ	๘	๑๒.๕๐
๓	ประหลาดใจ	โห่เฮีย, โห, อ้าว, อึ้ย, เฮีย, ฮี	๖	๙.๓๘
๔	ตื่นเต้น	ว้าว, ว้าว, วู้, หูว, ฮ้าย, โอ้โห้	๖	๙.๓๘
๕	หมั่นไส้	โห่เฮีย, โวย, โห, แหม, เฮีย, ฮี	๖	๙.๓๘
๖	ไม่พอใจ	หึ่ม, หุย, แหม, เซอะ, ฮี	๕	๗.๘๑
๗	สงสัยหรือไต่ถาม	วะ, วะ, เอ๊ะเฮีย, ฮี	๕	๗.๘๑
๘	รำคาญใจ	โห่, โห่เฮีย, โเฮีย, ฮ้าย	๔	๖.๒๕
๙	พูดพลั้งไป	เฮีย, เฮีย	๒	๓.๑๓
๑๐	ชื่นชม	แหม, โอ้โห	๒	๓.๑๓
๑๑	คิใจ	ว้าว, ฮ่า	๒	๓.๑๓

ตารางที่ ๔ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (ต่อ)

ลำดับ	อารมณ์ความรู้สึก	คำแสดงอารมณ์	จำนวน(คำ)	ร้อยละ
๑๒	เหนื่อยใจ	โื้อย,เฮื้อ	๒	๓.๑๓
๑๓	ขัดเคืองใจ	โ้เอ๊ย	๑	๑.๕๖
๑๔	สงสาร	โ้	๑	๑.๕๖
๑๕	เจ็บปวด	โื้อย	๑	๑.๕๖
๑๖	หยอกล้อ	โ้	๑	๑.๕๖
๑๗	โล่งใจ	เฮื้อ	๑	๑.๕๖
๑๘	เสียดาย	โ้	๑	๑.๕๖
			๖๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ พบว่า คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกตกใจมากที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๓ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ กร๊าด, ว้าย, วู๊ย, โว๊ย, โื้อย, อุ๊บ, อุ๊ปส์, อุ๊ย, อุ๊ย, เฮื้อ อันดับสอง คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกประชดประชัน มีจำนวนทั้งสิ้น ๘ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ จะตายแล้ว, ตาย, โ้เอ๊ย, แหม, โ้ให้, โื้อย, ฮี, เฮอะ คำแสดงอารมณ์ที่พบน้อยที่สุดมี ๖ อารมณ์ คือ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกขัดเคืองใจ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โ้เอ๊ย คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกสงสาร มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โ้ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกเจ็บปวด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โื้อย คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกหยอกล้อ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โ้ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกโล่งใจ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เฮื้อ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความรู้สึกเสียดาย มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โ้

จากข้อมูลที่ศึกษา กรณีที่คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถปรากฏได้หลายอารมณ์ ผู้ศึกษาจะนับเป็นคนละคำเนื่องจากการปรากฏในบริบทที่ต่างกัน ดังนั้นอารมณ์ความรู้สึกจึงแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งจำนวนคำแสดงอารมณ์ ๖๔ คำ ที่ปรากฏในตารางนี้ จึงเป็นจำนวนคำแสดงอารมณ์ที่เกิดจากการซ้ำในคำแสดงอารมณ์คำเดียวกัน โดยผลจากข้อมูลที่ได้ทำให้พบว่าคำแสดงอารมณ์หนึ่งคำสามารถสื่อสภาวะความรู้สึกต่างๆ มากกว่าหนึ่งอารมณ์

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด คือ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ท่าทีหรือสื่อความหมายว่าตัวเองต้องการกระตุ้นให้ผู้ฟังแสดงปฏิกิริยาบางอย่าง โดยอาจเป็นการบอกให้ปฏิบัติตามหรือไม่ให้ปฏิบัติตามคำพูดของตัวเอง และยังรวมไปถึงคำแสดงอารมณ์ที่ใช้เรียกความสนใจหรือทักท้วง ผลปรากฏดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

ลำดับ	ลักษณะความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด	คำแสดงอารมณ์	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
๑	แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด	เฮ้ย	๑	๑๔.๒๙
๒	เรียกความสนใจของผู้พูด	ช่วยด้วย,อะแฮ่ม,เฮ้ย	๓	๔๒.๘๖
๓	แสดงการทักท้วงของผู้พูด	เว้ย,โอย,เฮ้ย	๓	๔๒.๘๖
			๗	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ พบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของ ผู้พูด สามารถแยกเป็น ๓ ลักษณะ คือ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด มีจำนวนคำ

ทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย คำแสดงอารมณ์ที่แสดงเรียกความสนใจของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๓ คำ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ช่วยด้วย,อะแฮ่ม,เฮ้ย คำแสดงอารมณ์ที่แสดงการทักท้วงของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๓ คำ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๖ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เว้ย,โอ๊ย,เฮ้ย

๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

คำแสดงอารมณ์ที่สื่อการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด คือ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอาการ รับรู้ เข้าใจ รับทราบ หรือตระหนักแล้วว่าสิ่งนั้นคืออะไร เป็นอย่างไร หรือมีความหมายว่าอย่างไร ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ แสดงความถี่คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

ลำดับ	ลักษณะการรับรู้หรือความคิด	คำแสดงอารมณ์	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
๑	แสดงการรับรู้ของผู้พูด	อ้อ, หืมม, อืม, อ้อ, อืมม, อ้อ, ,เออ	๗	๕๓.๘๕
๒	แสดงความคิดของผู้พูด	เออ, อืมม, เออ, อ้อ, อ้อ, เอ	๖	๔๖.๑๕
			๑๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๖ พบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดสามารถแยกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงการรับรู้ของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๗ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๕ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ อ้อ, หืมม, อืม, อ้อ, อืมม, อ้อ, เออ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงความคิดของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๖ คำ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เออ, อืมม, เออ, อ้อ, อ้อ, เอ

ตัวอย่างการใช้คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา

๑. คำแสดงอารมณ์ที่สื่อสภาวะอารมณ์ ความรู้สึก หรืออาการแต่ละประเภทที่ปรากฏ ดังนี้

๑.๑ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ตกใจ คือ ความรู้สึกตื่นตระหนกที่เกิดขึ้นเมื่อประสบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันกะทันหัน ไม่ทันตั้งตัว มีจำนวน ๑๐ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ กรีด, ว้าย, วู๋, โวย, โอ๊ย, อึ๊บ, อึ๊บส์, อู๊ย, อู๊ย, เฮ้ย

ตัวอย่าง

“ใช่ เมฆลามันมาหลอกน้ำจริงๆนะ มีผีเด็กเป็นสมุนมาช่วย ขนหัวลุกไปหมดแล้ว โอ๊ย อะไร จะเฮี้ยนขนาดนี้” (หน้า ๒๒)

ตัวอย่าง

“กรีดดดด ผี” (หน้า ๒๓)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ “โอ๊ย” และ “กรีด” ที่สื่ออารมณ์ว่าตกใจหลังจากรับรู้เรื่องราวที่ตนเองได้รับประสบเจอ

๑.๒ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ประชดประชัน คือ ภาวะที่สื่อว่าขัดเคืองใจต่อบุคคลหรือเหตุการณ์แล้วแสดงออกด้วยการพูดในสิ่งที่ตรงข้ามกับความที่แท้จริงของตน โดยมีเจตนาอื่นแอบแฝง เช่น ตำหนิ ดูหมิ่น เหน็บแนม เป็นต้น มีจำนวน ๘ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ จะตายแล้ว, ตาย, โธ่เอ๊ย, แหม, โอ้โห้, โอย, ฮี, เฮอะ

ตัวอย่าง

“ฉันไม่เก่งอย่างนายพญานี้คะ แหม ค่าคนอื่นห่วยตลอด เก่งมากก็ไปสอนเองสิ”(หน้า ๑๘)

ผู้พูดสื่ออารมณ์ประชดประชันในตัวอย่างนี้ ที่เหมือนจะชื่นชมว่านายพญาเก่งและมีความสามารถ แต่ที่แท้จริงแล้วไม่ใช่ ที่จริงผู้พูดหมายความว่านายพญารู้แต่ค่าตนเองสอนไม่ดี

ตัวอย่าง

เมฆลาออกไปเดินเล่นในไร่ คิดถึงอดีตที่เคยมีความสุขกับพญาน้ำตาลค่อยๆ ไหลออกมา พญาเดินมายืนข้างๆ จับไหล่เธอถามอย่างเป็นห่วงว่าเป็นอะไร

“เรื่องของฉัน ไม่เกี่ยวกับคุณ!”

“เพราะผมใช้ใหม่”

“เฮอะ อย่าสำคัญตัวไปหน่อยเลย คนอย่างคุณไม่มีค่าพอให้ฉันเสียน้ำตาให้หรอก”

(หน้า ๔๖)

ในตัวอย่างนี้ ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ เฮอะ ที่ราวกับว่าจะสื่ออารมณ์ไม่พอใจ แต่เวลาตีความถึงพิจารณาบริบทแล้ว พบว่าที่จริงผู้พูดน้ำตาไหลก็เพราะว่าคิดถึงอดีตที่เคยมีความสุขกับพญา แต่ทำเป็นไม่สนใจพญา

คำแสดงอารมณ์ประชดประชันในกลุ่มนี้มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากคำแสดงอารมณ์อื่น กล่าวคือคำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ประชดประชันส่วนใหญ่จะไม่เกิดตามคำพัง ผู้พูดอาจใช้ข้อความอื่นๆ มาประกอบคำแสดงอารมณ์นั้นๆ และผู้ฟังต้องตีความรวมถึงพิจารณาบริบทและสถานการณ์ประกอบด้วยจึงจะเข้าใจ

๑.๓ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ประหลาดใจ คือ ความรู้สึกแปลกใจที่ได้รับรู้สิ่งใด สิ่งหนึ่ง ในสิ่งที่แตกต่างไปจากประสบการณ์เดิม มีจำนวน ๖ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โช๊ะเฮ้ย, โห, อ้าว, อู๊ย, เอ๊ย, อี

ตัวอย่าง

“ในหนังแอบเข้ามาแบบนี้ต้องใช้ไฟฉาย ห้ามเปิดไฟ”

พญาพยักหน้าแงๆ เมขลาเปิดม่านออก

“อ้าว แล้วเปิดม่านทำไม” (หน้า ๕๔)

ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ อ้าว ออกมาด้วยความรู้สึกประหลาดใจ เมื่อได้เห็นสิ่งที่ไม่คาดฝันว่าจะได้เห็น คือ ทำไมเมื่อแอบเข้าห้องหาหลักฐานนางเอกห้ามเปิดไฟ แล้วตนรีบไปเปิดม่านออก แผลกจริงๆ เนื่องจากพฤติกรรมที่นางเอกทำมาเหนือประสบการณ์เดิมของพระเอก

ตัวอย่าง

“โห หลบมากินอะไรกันเนี่ย ไม่เรียกเลยนะ” เมฆลาขึ้นมือไปหยิบของป้าแหง”(หน้า ๑๖)

ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ โห ออกมาด้วยความรู้สึกประหลาดใจ เมื่อได้เห็นสิ่งที่แปลกใจ คือ ป้าแหงกับกึ่งหลบมากินอะไรกัน ทำไมไม่เรียกกินด้วย

๑.๔ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ตื่นเต้น คือความรู้สึกกระทึกใจที่สิ่งตนเองพอใจหรือสิ่งที่ทำให้ตนเองมีความสุขกำลังจะเกิดขึ้น หรือ กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า มีจำนวน ๖ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ว้าว, ว้าว, วู้, หูว, อ้าย, โอ้โห

ตัวอย่าง

“ว้าว นางเอกของเจ้านั้นเนี่ย” (หน้า ๔๖)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ นี้เพื่อสื่อความหมายว่าตนเองรู้สึกตื่นเต้นและมีความสุขที่ได้เจอหน้า นางเอกคัง

ตัวอย่าง

“จะไปไหนคะ อ้อ ไปฮันนิมูนไซ้ใหม่ อ้ายยย โรแมนติกก็เป็นด้วย ไซ้ได้นะเนี่ย” เมฆลาอึ้ง จำ ตื่นเต้นที่จะได้ไปฮันนิมูน (หน้า ๔๐)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ อ้าย เพื่อสื่อความหมายว่าตนเองรู้สึกตื่นเต้นและมีความสุขที่ได้ไป ฮันนิมูนกับพระเอก

๑.๕ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ไม่พอใจ คือ ความรู้สึกหงุดหงิด ไม่สบอารมณ์ ซึ่งอาจเกิดจากการไม่ได้รับในสิ่งที่ตนเองได้คาดหวังไว้ หรืออาจถูกรบกวนจากสิ่งต่างๆรอบตัว มีจำนวน ๕ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ หึมม, หุย, แหม, เซอะ, ฮี

ตัวอย่าง

“เก๋ตมัยคุณแจ๊ค เอาเนียนๆ แบบเนี่ย แหม ถ้าเปลี่ยนพระเอกได้ ผมเปลี่ยนแล้วเนี่ย”(หน้า ๔๘)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ แหม่ ประกอบกับข้อความมาแสดงอารมณ์ไม่พอใจเพื่อเน้นย้ำความรู้สึกให้
เด่นชัดขึ้น

ตัวอย่าง

“ขึ้นเสียงเธอ อย่าลืมนะเธอเป็นลูกจ้างฉัน ไม่ใช่... ให้พักครึ่งชั่วโมง แล้วเตรียมตัวไปทำงาน”

พญาพุดจบกี้หันหลังเดินไปทันที

“หืมม เยอะไปเปล่าเนี่ย วันแรกก็ให้ทำเลย โรงงานรกรกนี่หว่า” เมฆลาบ่นตามหลัง(หน้า ๑๕)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ หืมม เพื่อแสดงความรู้สึกไม่พอใจ เนื่องจากมาที่ไร่วันแรกก็ให้ไปทำงาน

๑.๖ คำแสดงอารมณ์คืออารมณ์สงสัยหรือไต่ถาม คือ ความรู้สึกงงงวย ใครรู้ในบางอย่าง เพราะไม่รู้ในสิ่ง
นั้นก็คืออะไร มีจำนวน ๕ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ว่าจะ,จะ,เอ๊ะ,เอ๊ย,อี

ตัวอย่าง

“โหวงเดินเป่ๆ มีนๆ งั้นวะ โคนใครให้เล่นยามาริเปล่า” (หน้า ๒๕)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ วะ มาลงท้ายประโยค เนื่องจากสงสัยอะไรบางอย่าง และคิดหาคำตอบ
คือ ครูปริมทำไมเดินเป่ๆ มีนๆ โคนใครให้เล่นยามาริเปล่า

ตัวอย่าง

“เอ๊ะ แล้ว คุณพญาเคยเจอครูปริมมาก่อนไหมคะ” (หน้า ๒๔)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ เอ๊ะ มาแสดงความรู้สึกสงสัยเพราะไม่แน่ใจกับสิ่งที่ปรากฏ ในขณะนี้
เดียวกันคำแสดงอารมณ์นี้ยังแสดงความคิดออกมาเพื่อให้ผู้ฟังติดตามแล้วตอบสนอง

๑.๗ คำแสดงอารมณ์คืออารมณ์หมั่นไส้ คือ ความรู้สึกที่เห็นผู้อื่นกระทำการที่เกินสมควรแล้วไม่
ชอบใจ ขวางหูขวางตา มีจำนวน ๕ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โห้เอ๊ย, โว้ย, แหม, เอ๊ย, อี

ตัวอย่าง

พญาราคาญ ยกกระทิกให้เมขลา “เอาไปทิ้งกระทิกเลยไป”

“เหวี่ยงทำไมเนี่ย ก็แค่จะเอาน้ำ โธ่เอ๊ย” (หน้า ๑๕)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ โธ่เอ๊ย ซึ่งแสดงอารมณ์หมั่นไส้ เพราะการกระทำของพญาทำให้ผู้พูด
เกิดความรู้สึกไม่ชอบใจ

ตัวอย่าง

“พูดมาได้ไม่มีญาติ ได้ที่เกาะใหม่ แล้วคิดจะทิ้งพวกฉันหรือ ฮี” ไช่มุกจิ้มหัวเมขลา

“คุณนาย มาจิ้มหัวฉันทำไม”

“ฉันจะจิ้ม แกจะทำไม”

“ไม่ทำไม แต่จิ้มฉัน ฉันก็จะจิ้มตอบ” (หน้า ๒๓)

ผู้พูดคิดว่าเมขลาแกล้งทำเป็นไม่รู้จัก บอกว่าไม่มีญาติ แต่เพื่อรับมรดกเก็บไว้เอง อันที่เมขลาทำ
มันไม่สมควร ยังไงก็ยังเป็นน้ำหลานกัน จึงเกิดอารมณ์หมั่นไส้

๑.๘ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์รำคาญใจ คือ คำรู้สึกที่ตัวเองทนไม่ได้กับเหตุการณ์

หรือเรื่องราวที่ไม่เป็นไปตามใจที่คิดไว้ โดยอาจเกิดจากการรบกวนจากสถานการณ์รอบข้าง มีจำนวน ๔ คำ
ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่, โธ่เอ๊ย, โธ่เอ๊ย, ฮี

ตัวอย่าง

“โธ่เอ๊ย ก็แค่ญาติ ไม่เห็นจะต้องนี่ถึงบุญคุณอะไรนักหนาเลย คนก็ตายไปตั้งนานแล้ว”

(หน้า ๒๕)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ โธ่เอ๊ย ซึ่งแสดงการรำคาญใจเพราะไม่อยากจะยุ่งกับเรื่องหลานสาวที่ตายไป
แล้ว

ตัวอย่าง

“อาย หมูบ้า จะตามไปถึงไหนเนี่ย” (หน้า ๑๕)

“เจอแล้วนาย วิ่งหนีหมูอยู่นั้น ระวังมันขวิดกันนะครุฮ่าๆ” ทองกลางยื่นหัวเราะก๊าก

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ อาย เพื่อสื่ออารมณ์ว่า รำคาญใจ เนื่องจากถูกหมุไล่กัด

๑.๕ คำแสดงอารมณ์สื่อการพูดพลังไป คือ เมื่อผู้พูดสื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่ความคาดหมายของผู้พูดออกไป แล้วพอสำนึกพูดผิดแล้วหรือพูดพลังไป จึงต้องแก้ปากในทันที มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เอ๊ย,เอ๊ย

ตัวอย่าง

“จะจู๋ผมหรือนายอำเภอ ยังไงก็ไม่มีทาง ป่าสายน้ำผีเป็นของผม เอ๊ย ไม่ใช่ ของลูกสาวผมแล้ว จะซื้อคืนร้อยล้านก็ไม่ขาย” เสียดส่งหัวเราะสะใจเพ็ญตบโตะบึงอย่างโมโห

ตัวอย่าง

“แล้วจะให้ไอ้ เอ๊ย... คุณพญากับลาล่าเป็นคู่จิ้นได้ไงครับ ผมเล่นเป็นพระเอก ทำไมไม่เป็นผม” (หน้า ๔๕)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดพอสำนึกพูดผิดไปแล้ว ต้องแก้ปากในทันที จึงใช้คำแสดงอารมณ์ เอ๊ย หรือ เอ๊ย มาแสดงอาการพูดพลังไป

๑.๑๐ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ชื่นชม คือ ความรู้สึกยินดีเมื่อบุคคลอื่นประสบสิ่งที่ดีขึ้น รวมถึงประทับใจในความสามารถของบุคคลอื่น มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ แหม ,โอ้โฮ

ตัวอย่าง

“แหม ก็มันสวยนี่นา มิน่า หลายคนถึงอยากเป็นดาวบนฟ้า” (หน้า ๓๔)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ แหม มาชื่นชมดาวบนฟ้าสวยมาก

ตัวอย่าง

“โอ้โฮ แม่นี้เด็ดสุดๆ เรานี้สมเป็นแม่ลูกกันมาก” (หน้า ๒๒)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ โอ้โฮ สื่ออารมณ์ว่าแสดงความชื่นชมในสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคล คือ ลูกสาวชื่นชมแม่เด็ดดวง

๑.๑๑ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ดีใจ คือ ความรู้สึกที่ตัวเองสบอารมณ์และมีความสุข ซึ่งเกิดจากการได้รับในสิ่งที่ตนเองได้ปรารถนา มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ว้าว, ฮ่า

ตัวอย่าง

เมขลาเอาเสื้อทาบตัว (หน้า ๒๖)

“พอดีเลยคะทำไมคุณรู้ว่าฉันชอบเสื้อสไตล์นี้ ทำจะซื้อให้สาว ๆ บอย”

“ไม่เคย เธอคนแรก”

“ว้าว ดีใจจัง ที่จริงคุณก็มีน้ำใจเหมือนกันน้ำ เสียแต่ชอบค่า ชอบสอนมากไปหน่อย”

ตัวอย่างข้างต้น เป็นการใช้คำแสดงอารมณ์เพื่อสื่อความหมายว่า รู้สึกที่ตนเองมีความสุข ซึ่งเกิดจากการได้รับในสิ่งที่ตนเองได้ปรารถนา

ตัวอย่าง

“ตอนจบพระเอก โคนยิ่งตาย” เมขลาขำก้ำกจนตัวงอ

“ตาย ฮ่าๆๆๆ ชอบอะ ชอบจบแบบนี้มาก เหมาะที่สุด” (หน้า ๔๕)

คำ ฮ่า เป็นเสียงหัวเราะ ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเมื่อเกิดสิ่งที่ถูกใจ ทำให้รู้สึกดีใจและมีความสุข

๑.๑๒ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์เหนื่อยใจ คือ ความรู้สึกเหนื่อยหน่ายในสิ่งบางสิ่ง เมื่อประสบกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่ทำให้เหนื่อยทางใจ มีจำนวน ๒ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โอ๊ย, เฮ้อ

ตัวอย่าง

“ถ้าไม่ยอมเสียเงิน งั้นก็ต้องเลิกกัน”

ทั้งสองคนรีบปฏิเสธ

“โธ่ โน่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่เอา แล้วจะทำยังไงละฮ้า” (หน้า ๕๖)

ตัวอย่างข้างต้น เป็นการใช้คำแสดงอารมณ์เพื่อสื่อความหมายว่า ผู้พูดเหนื่อยทางใจอันเกิดจากพระเอกกับนางเอกทั้งสองคนไม่ยอมเสียเงิน แล้วยังอยากอยู่ด้วยกัน แต่สัญญาาระบุไว้ชัดเจน ถ้านางเอกมีผัวก่อนจบแคมเปญโฆษณาตัวนี้ ต้องปรับเงินผิดสัญญา ซึ่งผู้พูดแปร่งคำแสดงอารมณ์ โธ่ ออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกเหนื่อยใจจริงๆ

ตัวอย่าง

“ก็ด้วย แต่ที่ขอบคุณมากคือ ที่ทำให้ฉันมีคุณ ถ้าไม่มีคุณ ฉันไม่รู้จะเป็นยังไง คงเว้งนำคุณเลย นอกจากความจำเลี่ยมยังโดนองค์กรตามล่าอีก เฮ้อ อะไรชีวิตมันจะรันทคขนาดนี้”

(หน้า ๓๘)

ตัวอย่างข้างต้น เป็นการใช้คำแสดงอารมณ์เพื่อสื่อความหมายว่า ผู้พูดเหนื่อยทางใจอันเกิดจากชีวิตลำบาก ซึ่งผู้พูดนอกจากความจำเลี่ยมยังโดนองค์กรตามล่าอีก

๑.๑๓ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์ขัดเคืองใจ คือ ความรู้สึกไม่พอใจ หรือขุ่นใจที่มีได้เป็นไปตามที่ได้คาดหวังไว้ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ่เอ๊ย

ตัวอย่าง

“คงไม่คิดว่าฉันตั้งใจจับจ๊อบคุณหรือกนะ”

พญาฟุ้งอิงหลบหน้าเงินๆ ไม่ตอบแต่ทำเป็นรีบจิบชา แต่ซาร้อนจนพญาหน้าเบ้ แต่ทำวางฟอร์มว่าไม่เป็นไร

“เพราะเรื่องนี้คนในไร่เลยเกลียดฉันหมด หว่าให้ทำ จะจับคุณเป็นแฟน โธ่เอ๊ย แบบคุณไม่ใช่สเปกฉันเลย ไม่จับให้เสียชื่อหรือก” (หน้า ๑๘)

ผู้พูดรู้สึกงุนใจต่อเหตุการณ์ที่คนในไร่เลยเกลียดตนเองหมด ซึ่งใช้คำแสดงอารมณ์ โธเอ๊ย มาประกอบเพื่อเน้นย้ำอารมณ์ขัดเคืองใจได้ชัดเจนขึ้น

๑.๑๔ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์สงสาร คือ ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อน ประสบกับอุปสรรค มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โธ

ตัวอย่าง

“ครูปรีมเป็นคนดีมาก เข้าไปช่วยดับไฟ หัวฟูหน้าดำไปหมด ดีที่พญาไปดึงตัวออกมา อันตรายจะตาย ไม่รู้จะเข้าไปทำไม”

“โธ อย่าทำแบบนี้อีกนะครับครูปรีม มีคนเป็นห่วง โดยเฉพาะผม” (หน้า ๓๑)

ผู้พูดได้อินสถานะที่ครูปรีมไปช่วยดับไฟ จนหัวฟูหน้าดำไปหมด ซึ่งเกิดอารมณ์สงสารจึงใช้คำแสดงอารมณ์ โธ มาแสดงความรู้สึกสงสารในเหตุการณ์อันตรายที่ครูปรีมประสบ

๑.๑๕ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์เจ็บปวด คือ ความทุกข์ที่อาจเกิดจากความเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โอ๊ย

ตัวอย่าง

“โอ๊ย ทำไมเป็นครุมนุ่นยุ่งยากแบบนี้ ต้องเตรียมนั่น เตรียมนี้ ปวดหัว” (หน้า ๒๐)

ในตัวอย่างนี้ ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ โอ๊ย เพื่อสื่ออารมณ์ว่าเจ็บปวดมาก ความเจ็บปวดนี้มีได้เกิดจากการเจ็บปวดทางร่างกาย แต่เป็นการเจ็บปวดทางจิตใจ เนื่องจากเป็นครุมนุ่นมีเรื่องมากที่จะต้องทำ

๑.๑๖ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์หยอกล้อ คือ การสื่อความต้องการให้ผู้ที่ถูกหยอกล้อ หรือผู้อ่านรู้สึกผ่อนคลาย ขบขัน หรือเกิดความสนุกสนาน มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โห

ตัวอย่าง

“โห ผู้หญิงรักความถูกต้องเลือกเมียไม่ผิดจริง” (หน้า ๕๔)

ผู้พูดเปล่งคำแสดงอารมณ์ โห ออกมาเฉพาะแสดงอารมณ์หยอกล้อ มุ่งให้ผู้ถูกหยอกล้อรู้สึก ผ่อนคลาย และผู้อ่านรู้สึกสนุกสนาน

๑.๑๖ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์โล่งใจ คือ ความรู้สึกหมดกังวลอันเกิดจากการผ่าน

พ้นเหตุการณ์อันตรายหรือวิกฤติต่างๆ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เฮ้อ

ตัวอย่าง

“เฮ้อ! สองพ่อลูกมหาภัย โคนจับแล้ว แถวนี่คงสงบสุขขึ้นเยอะ ดีใจที่คุณพญากับเมขลา เข้าใจกันได้ หมดเรื่องวุ่นๆ ชะที” (หน้า ๕๘)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ เฮ้อ สื่ออารมณ์โล่งใจ เพราะสองพ่อลูกมหาภัย โคนจับแล้ว ป่าสาย น้ำผึ้งจะได้สงบสุขขึ้นเยอะ และพร้อมคุณพญากับเมขลาเข้าใจกันได้ จนหมดกังวลใจ รู้สึกสบายใจขึ้น

๑.๑๗ คำแสดงอารมณ์สื่ออารมณ์เสียดาย คือ ความรู้สึกเสียดายอันเกิดจากเหตุการณ์ที่สิ่งทีควรได้ แต่ ไม่ได้ หรือสิ่งที่ควรทำ แต่ไม่ได้ทำ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ โห้

ตัวอย่าง

“แล้วเค้าตามจับไอ้โจรกระซางกระเป่าสองคนนั้นได้ไหม”

“ไม่ พอเทิดลงไปช่วยเธอ พวกมันก็หนีไปไกลแล้ว”

“โห้ เสียดายไม่น่าปล่อยลอยนวลไปได้” (หน้า ๒๘)

ผู้พูดใช้คำแสดงอารมณ์ โห้ สื่อความรู้สึกเสียดาย เนื่องจากไอ้โจรกระซางกระเป่าสองคนนั้นมีโอกาสจับได้ แต่สุดท้ายไอ้มันยังลอยนวลไปอยู่

ผลการวิเคราะห์การสื่อความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิยายสารภาพยนตร์ฉบับหญิง ฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ตามลักษณะการสื่อความหมายของคำแสดงอารมณ์ โดยแบ่งประเภทของคำแสดงอารมณ์ตามเกณฑ์สภาวะจิตใจของผู้พูด ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายในเชิงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด เป็นประเภทคำแสดงอารมณ์ที่มีจำนวนมากที่สุดในข้อมูลคำแสดง

อารมณ์ทั้งหมด และคำแสดงอารมณ์ส่วนใหญ่ไม่สามารถ สื่อความหมายได้ชัดเจนเพราะไม่มีความชัดเจนในตัวเอง ดังนั้น ในการสื่อความของคำแสดงอารมณ์ผู้พูดจึงต้องใช้ข้อความต่างๆ ประกอบคำแสดงอารมณ์นั้นๆ แต่อย่างไรก็ตาม บางครั้ง คำแสดงอารมณ์ที่เกิดโดยคำพัง และไม่มีข้อความใดๆ มาประกอบก็สามารถสื่อความหมายที่ชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจได้ ทั้งนี้เกิดจากความชัดเจนของบริบท

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังพบลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของคำแสดงอารมณ์ คือ การที่คำแสดงอารมณ์จะใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกอะไรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทที่แวดล้อมตลอดจนการใช้น้ำเสียงของผู้พูด ซึ่งทำให้คำแสดงอารมณ์บางคำสามารถใช้แสดงความรู้สึกได้มากมายแตกต่างกันไปในแต่ละบริบท

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ดังนี้

๒.๑ แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้จะแสดงลักษณะท่าทีว่าต้องการหรือปรารถนาให้ปฏิบัติตามด้วยการแนะนำหรือสั่ง หรือ ปล่อยให้ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย

ตัวอย่าง

“เฮ้ย อย่าเข้าไป เดี่ยวหลง” พญาร่องห้าม แต่เมขลาไม่ฟัง พญาต้องรีบวิ่งตาม (หน้า ๕๑)

ในตัวอย่างข้างต้น เฮ้ย เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อเรียกความสนใจ และแสดงความต้องการของผู้พูดคือ การห้ามนางเอกเข้าไปในป่าเผือกหลงไปในป่า

๒.๒ เรียกความสนใจของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้จะสื่อความหมายว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรบางอย่าง แล้วผู้เขียนอาจใช้คำแสดงอารมณ์ก่อน หลังจากนั้นจึงบอกในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้ฟังสนใจ มีจำนวน ๑ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ ช่วยด้วย, อะแหม่ม, เฮ้ย

ตัวอย่าง

“ช่วยด้วย ช่วยด้วย” เมขลาวิ่งหนี ชิดกับหยอยวิ่งตาม (หน้า ๒๕)

ในตัวอย่างข้างต้น กลุ่มคำ ช่วยด้วย เป็นเสียงร้องเรียกที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อเรียกความสนใจ มุ่งได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่นๆ

ตัวอย่าง

“อะแหม่ คุณ โคนน้ำจันหลอกขายที่แล้วละ แต่ละคนอยากได้ที่กันจึงหลอกกันไปหลอกกันมา” (หน้า ๔๘)

ในตัวอย่างข้างต้น อะแหม่ เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังสนใจ แล้วตามด้วยข้อความประกอบกับคำอธิบายเหตุการณ์หลังคำแสดงอารมณ์นั้น

ตัวอย่าง

“เฮ้ย! พญา มาทันเห็นครูปริมฐีเปลวอะ โดตเร่งเลย” (หน้า ๑๕)

ในตัวอย่างข้างต้น เฮ้ย เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังสนใจ ซึ่งมีความเจตนาที่ทักและถามเรื่องอะไรบางอย่าง คือ มาทันเห็นครูปริมฐีเปลว

๒.๓ แสดงการทักท้วงของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายว่า “ไม่เห็นด้วยอะไรบางอย่าง มีจำนวน ๓ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เว้ย, โอ้ย, เฮ้ย

ตัวอย่าง

“เห็นในใบสมัครบอกว่าเคยสอนพละ จะเล่นนู้อะไรบ้างก็ไม่เห็นแปลก”

“ไม่นะเว้ย พละมันไม่ใช่อย่างนี้ คุณพอจะจำได้ไหมว่าฝึกพวกนี้มาจากไหน” (หน้า ๑๕)

ในตัวอย่างข้างต้น เว้ย เป็นคำแสดงอารมณ์ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อการทักท้วงคำพูดของพญา คือ นางเอกสามารถต่อสู้กับบัวผาดและกึ่งได้เก่ง แต่มันไม่ใช่เพราะว่าเคยสอนพละมาก่อนที่พญาบอก พละมันไม่ใช่อย่างนั้น จึงใช้คำแสดงอารมณ์ เว้ย มาประกอบคำทัก เพื่อแสดงความหมายไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน

ตัวอย่าง

“เมื่อกี้แม่เห็น...เห็นเหมือนนางเมขลามันจีรธมา” (หน้า ๒๒)

“โอ้ย จะเป็นไปได้ไง แม่ตาผาดแล้ว ปานนี้มันไปเกิดที่ไหนแล้วก็ไม่รู้” มาการินหัวำ

ในตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์ โอ้ย ที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงการทักท้วงหรือไม่เห็นด้วยคำพูดของ คือ ผู้พูดบอกว่า เมื่อก็ได้เห็นคนที่เหมือนนางเมขลาจี่รธมา มาการินรีบทักท้วงว่า จะเข้าไปไม่ได้ตัวอย่างหรือ เมขลาตายไปนานแล้ว ป่านนี้มันไปเกิดที่ไหนแล้วก็ไม่รู้

ตัวอย่าง

“เฮ้ยๆ บ้าเธอ จะกรอกไปทิ้งกระปุกได้ไง เดียวก็ตายหรือ”

“ก็ยากหายเร็วๆ นี่” เมขลาเถียง

“เฮ้ย จะเอาให้เลือดสาดเลยรี” (หน้า ๒๔)

ในตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย ที่ผู้พูดเปล่งออกมาสองครั้งทั้งที่เพื่อแสดงอารมณ์การทักท้วง ครั้งที่แรก เพื่อการห้ามเมขลากรอกยาเยอะเกินไป ครั้งที่สอง เพื่อการห้ามเมขลาเถียง

ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์หนึ่งคำอาจสื่อความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย คำแสดงอารมณ์ตามคำพังอาจไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน จึงต้องมีประโยชน์ร่วมที่เป็นประโยชน์แสดงความต้องการมาช่วยในการแสดงท่าทีของตัวเอง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ ฉะนั้นบริบทจึงเป็นปัจจัยช่วยในการตีความหมายของคำแสดงอารมณ์กลุ่มนี้

๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ดังนี้

๓.๑ แสดงการรับรู้ของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้สื่อความหมายในลักษณะว่า ผู้พูดรับรู้หรือตระหนักในบางสิ่งบางอย่าง แล้วตามหลังด้วยข้อความที่สื่อความหมายให้รู้ว่าผู้พูดมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร มีจำนวน ๗ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ อ้อ, หืมม, อืม, อือ, อืมม, อ้อ, เอ

ตัวอย่าง

“อ้อ พอดีผ่านมาเห็นควันไกลๆนี่ก็รู้ว่าต้องเกิดเรื่องไม่ดี ขอโทษนะที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต” (หน้า ๑๕)

ตัวอย่าง

“อ้อ ไร่ครับ” (หน้า ๔๓)

จากตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์นั้นที่ผู้พูดเปล่งออกมาแสดงการรับรู้หรือเข้าใจจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น และตามด้วยการตอบกลับที่เป็นการทวนในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ

๓.๒ แสดงความคิดของผู้พูด คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้สื่อความหมายในลักษณะว่า ผู้พูดมีอาการนึกครุ่นคิด พิจารณาหาคำตอบและมีข้อความมาต่อท้ายที่ช่วยแสดงให้เห็นทัศนคติหรือท่าทีในสิ่งที่เกิดขึ้น มีจำนวน ๖ คำ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เอ่อ, อืมม, เออ, อ้อ, อ้อ, เอ

ตัวอย่าง

“ก็มันจ้องจะทำร้ายคุณ เอ่อ...ฉันหมายถึง ไอ้คนร้ายเมื่อก็มันดูไม่ใช่โจร ไม่เห็นจะฉกชิงอะไรเลย เหมือนจงใจมาเล่นงาน” (หน้า ๓๒)

ในตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์ เอ่อ สื่อความหมายว่าที่กำลังคิดหาคำตอบที่ต้องการสื่อออกไป โดยข้อความที่ตามมาแสดงความคิดเห็นของผู้พูด

ตัวอย่าง

“อ้อ มีนำวันนั้นคุณดูเสียใจมากกว่าญาติเขาเองอีก” (หน้า ๒๖)

ตัวอย่าง

“ฉันพยายามแล้ว แต่นึกไม่ออก อ้อ แต่ฉันชอบนับสี่ สาม สอง ก่อนจะทำอะไรยากๆ มันบอกอะไรได้ไหมคะหมอ” (หน้า ๑๗)

จากตัวอย่างข้างต้น คำแสดงอารมณ์ อ้อ กับ อ้อ แสดงอาการว่านึกได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และตามด้วยประโยคที่แสดงให้เห็นว่ารู้เหตุผลของคำตอบก่อนหน้านี้

จากข้อมูลที่ปรากฏ ผู้ศึกษาพบว่าคำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้แม้ว่าคำแสดงอารมณ์บางคำไม่ควรที่จะแยกการรับรู้หรือความคิดออกจากกัน เพราะกระบวนการในการคิดของมนุษย์เมื่อมีการรับรู้ข้อมูลเกิดขึ้นก็จะตามด้วยการคิดซึ่งรวมต่อเนื่องกัน แต่ผู้ศึกษาพบว่ามีบางครั้งที่สามารถแยกได้

ผู้ศึกษายังพบว่า คำแสดงอารมณ์ในกลุ่มนี้ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์หนึ่งคำอาจสื่อความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย

คำแสดงอารมณ์ตามลำพังอาจไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน จึงต้องมีประโยชน์ร่วมกันเป็นประโยชน์แสดงความต้องการมาช่วยในการแสดงท่าทีของตนเอง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ ฉะนั้นบริบทจึงเป็นปัจจัยช่วยในการตีความหมายของคำแสดงอารมณ์กลุ่มนี้

๓. การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันมาเปรียบเทียบกัน เพื่อศึกษาว่าคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใช้คำแสดงอารมณ์เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาความถี่ของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน และนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบบ์ละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด ที่ปรากฏในละครแนวพีเรียดสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึก มีจำนวนทั้งสิ้น ๕ อารมณ์ ส่วนที่ปรากฏในแนวปัจจุบันสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึก มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๘ อารมณ์ เนื่องจากที่มีจำนวนการสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกที่ปรากฏมีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะที่การสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกที่ละครทั้งแนวพีเรียดและแนวปัจจุบันมีเหมือนกัน โดยมีการปรากฏทั้งสิ้น ๗ อารมณ์มาเปรียบเทียบกัน ได้แก่ ไม่พอใจ ประหลาดใจ สงสัยหรือไต่ถาม ตกใจ สงสาร รำคาญใจ ขัดเคืองใจ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น ๓ ส่วนตามเกณฑ์ในการจำแนกประเภทของคำแสดงอารมณ์ที่แบ่งไว้ ดังปรากฏในตารางต่อไป

ตารางที่ ๗ การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูดที่ปรากฏใน

นิตยสาร ภาพยนตร์บันเทิงฉบบละครทั้งในแนวพีเรียดและแนวปัจจุบัน

ลำดับ	สื่อความหมาย เชิงอารมณ์ความรู้สึก	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใน นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบบละครเรื่อง บางระจัน (ละครพีเรียด)	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใน นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบบละครเรื่อง วิมานเมขลา ละครปัจจุบัน(
๑	ไม่พอใจ	บะ,วะ,เอ๊ะ,อี	หึ่ม,หุย,แหม,เซอะ,อี
๒	ประหลาดใจ	วะ,สะ	โธ่เอ๊ย,โห,อ้าว,อู๊,เอ๊ย,อี
๓	สงสัยหรือไต่ถาม	วะ,หา	วะ,วะ,เอ๊ะเอ๊ย,อี
๔	ตกใจ	อ้าว	กร๊ค,ว๊าย,ว๊วย,ไว๊,โอ๊ย อู๊บ,อู๊ปส์,อู๊ย, อู๊ย,เฮ้ย
๕	สงสาร	โธ่	โธ่
๖	รำคาญใจ	โธ่	โธ่, โธ่เอ๊ย,โอ๊ย,อ้าย
๗	ขัดเคืองใจ	โธ่เอ๊ย	โธ่เอ๊ย

จากตารางข้างต้นพบว่า

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน มีการใช้คำแสดงอารมณ์สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกทั้งเหมือนกันและต่างกัน ดังนี้

๑.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้เหมือนกัน ได้แก่

คำ ฮี สื่อความหมายเชิงอารมณ์ไม่พอใจ

ตัวอย่าง ๑

“ฮี ข้าศึกที่น่าเกลียดแล้ว มันเกลียดไอ้สังข์ ไอ้ขาบยิ่งกว่า” (บางระจัน: ๒๒)

ตัวอย่าง ๒

“ถ้าคุณเชื่อฉันตอนนั้นนะ ก็จับพวกมันได้แล้ว ฮี” (วิมานเมขลา: ๔๗)

คำ วะ สื่อความหมายเชิงอารมณ์สงสัยหรือไต่ถาม

ตัวอย่าง ๑

“ไครวะ” (บางระจัน: ๒๘)

ตัวอย่าง ๒

“ซ่ายอีกเหรอ พอยัง แสงได้ม้วยะ ้วย” (วิมานเมขลา: ๒๗)

คำ โธ สื่อความหมายเชิงอารมณ์สงสาร และรำคาญใจ

แสดงอารมณ์ สงสาร

ตัวอย่าง ๑

“โธ...จะลำบากกันทำไม” (บางระจัน: ๒๒)

ตัวอย่าง ๒

“ครูปริมเป็นคนดีมาก เข้าไปช่วยดับไฟ หัวฟูหน้าดำไปหมด ดีที่พญาไปดึงตัวออกมา
อันตรายจะตาย ไม่รู้จะเข้าไปทำไม”

“โธ่ อย่าทำแบบนี้อีกนะครูปริม มีคนเป็นห่วง โดยเฉพาะผม” (วิมานเมขลา: ๓๑)

แสดงอารมณ์ รำคาญใจ

ตัวอย่าง ๑

“โธ่ ฉันรู้กับแฟนมาตั้งแต่ตอนหนีกระทุ่มด่าน เห็นเป็นน้องเป็นนุ่” (บางระจัน: ๔๐)

ตัวอย่าง ๒

“จนปานนี้ ยังไม่ยอมรับอีกหรือว่าแกคือเมขลา”

“โธ่ คุณ ถ้าฉันเป็นคาราดังจริงๆ คนอื่นก็ต้องทักแล้ว ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ไม่เคยได้ยินใครทักว่า
ฉันเป็นคนอื่นเลยสักคน” (วิมานเมขลา: ๒๓)

คำ โธ่เอ๋ย สื่อความหมายเชิงอารมณ์ ขัดเคืองใจ

ตัวอย่าง ๑

“โธ่เอ๋ย แล้วมาทำเป็นก่อนฉันว่าจะลืมน้อง ไม่รักน้อง ที่ตัวเองแอบมีคนที่ชอบล่ะจะลืม
พี่เสียก่อนล่ะไม่ว่า” (บางระจัน: ๒๑)

ตัวอย่าง ๒

“คงไม่คิดว่าฉันตั้งใจจับจ๊วบคุณหรือคะ” พญาฟุ้งฮืดหน้าเงินๆ ไม่ตอบแต่ทำ
เป็นรีบจิบชา แต่ซาร้อนจนพญาหน้าเบ้ แต่ทำวางฟอร์มว่าไม่เป็นไร

“เพราะเรื่องนี้คนในไร่เลยเกลียดฉันหมด หาว่าให้ทำ จะจับคุณเป็นแฟน โธ่เอ๊ย แบบ
คุณไม่ใช่สเปกฉันเลย ไม่จีบให้เสียชื่อหรอก” (วิมานเมขลา: ๑๘)

๑.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ต่างกัน เช่น

๑.๒.๑ การสื่ออารมณ์ประหลาดใจที่ปรากฏในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง
บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำว่า วะ, สะ ส่วนในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง วิมาน
เมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำว่า โธ่เอ๊ย, อ้าว, เอ๊ย เป็นต้น

ตัวอย่าง ๑

“พี่จะกลับมาวันไหน”

“วะ พี่จะรู้หรือแพง ยังไม่ได้ออกเดินทางเลย เอ็งนี่ใจร้อนจริง” (บางระจัน: ๑๗)

ตัวอย่าง ๒

“มึงหนีไม่พ้นแล้ว แพง เทียวเอาลูกหินมาขว้างกูทำไม”

“ก็ฉันอยากให้พี่อายุสี่สิบขวบตามั้งนะสิ”

“มึงนี่ทำอะไร บ้า กูทำอะไรซะ ถึงต้องอายุ” (วิมานเมขลา: ๒๘)

ตัวอย่าง ๓

“โธ่เอ๊ย แล้วตอนรู้สึกตัว ถามทำไมว่าฉันเป็นใคร” (วิมานเมขลา: ๓๖)

ตัวอย่าง ๔

“ในหนังแอบเข้ามาแบบนี้ต้องใช้ไฟฉาย ห้ามเปิดไฟ”

พญาพยัคฆ์นางๆ เมขลาเปิดม่านออก

“อ้าว แล้วเปิดม่านทำไม” (วิมานเมขลา: ๕๔)

ตัวอย่าง ๕

“ก็มามันนะจ๊ะ”

“อើ มาเลยหรือ ทำไมต้องเอาถึงชีวิตกันด้วย” (วิมานเมขลา: ๓๒)

๑.๒.๒ การสื่ออารมณ์ตกใจที่ปรากฏในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำว่า อ้าว ส่วนในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำว่า กรีด, ว้าย, โอ้ย เป็นต้น

ตัวอย่าง ๑

“ไปไม่ได้...ห้ามพี่ใจไปรบ” สไบลูขึ้นทันที จนจวงตกใจ

“อ้าว สไบ ไหนว่าเป็นลม” (บางระจัน: ๔๕)

ตัวอย่าง ๒

“กรีดดดดด ผี” (วิมานเมขลา: ๒๓)

ตัวอย่าง ๓

“มูมนี่ซัดมาก ตื่นเต้นสุดๆ ลาล่ารายงาน สฎีพิเศษกลางป่าลึก ว้ายๆ”

ขาเมขลาเหยียบปลายขอบเนินดิน จะหล่นจากเนิน พญาริบบุ้งไปช่วย ดึงตัวเมขลา

ถอดไว้

ตัวอย่าง ๔

“ใช่ เมขลามันหลอกน้ำจริงๆนะ มีผีเด็กเป็นสมุนมาด้วย ขนหัวลุกไปหมดแล้ว โอ้ยอะไรจะเขี่ยขนาดนี้” (วิมานเมขลา: ๒๒)

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็น

ละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกได้มากกว่า ๑ อารมณ์ ดังนี้

๒.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครแนวพีเรียด เช่น คำแสดงอารมณ์ โธ่ ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าสามารถแสดงได้ ๒ อารมณ์ คือ สงสารและรำคาญใจ

๒.๑.๑ แสดงอารมณ์ สงสาร

ตัวอย่าง

“โธ่...จะลำบากกันทำไม” (บางระจัน: ๒๒)

๒.๑.๒ แสดงอารมณ์ รำคาญใจ

ตัวอย่าง

“โธ่ ฉันรู้กับแพงมาตั้งแต่ตอนหนีกระทุ่มด่าน เห็นเป็นน้องเป็นนุ่” (บางระจัน: ๔๐)

๒.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครแนวปัจจุบัน เช่น คำแสดงอารมณ์ โอ๊ย ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าสามารถแสดงได้ ๒ อารมณ์ คือ ตกใจ รำคาญใจ

๒.๒.๑ แสดงอารมณ์ ตกใจ

ตัวอย่าง

“โอ๊ย เมฆลานั้นหลอกน้ำจริงๆนะ มีผีเด็กเป็นสมุนมาด้วย ขนหัวลุกไปหมดแล้ว โอ๊ย อะไรจะเหี้ยนขนาดนี้” (วิมานเมขลา: ๒๒)

๒.๒.๒ แสดงอารมณ์ รำคาญใจ

ตัวอย่าง

“โอ๊ย ก็แค่ญาติ ไม่เห็นจะต้องนึกถึงบุญคุณอะไรนักหนาเลย คนก็ตายไปตั้งนานแล้ว”

(วิมานเมขลา:๒๕)

ตารางที่ ๘ การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดที่ปรากฏ

ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครทั้งในแนวพีเรียคและแนวปัจจุบัน

ลำดับ	ลักษณะความปรารถนา หรือความต้องการของผู้พูด	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใน นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่อง บางระจัน (ละครพีเรียค)	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใน นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน)
๑	แสดงความปรารถนาหรือ ความต้องการของผู้พูด	เฮ้	เฮ้ย
๒	เรียกความสนใจของผู้พูด	เฮ้ย	ช่วยด้วย, อะแฮ่ม, เฮ้ย
๓	แสดงการทักท้วงของผู้พูด	เฮ้	เว้ย, โอ๊ย, เฮ้ย

จากตารางข้างต้นพบว่า

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียค และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน มีการใช้แสดงอาการทั้งเหมือนกันและต่างกัน ดังนี้

๑.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้เหมือนกัน ได้แก่

คำ เฮ้ย แสดงการเรียกความสนใจ

ตัวอย่าง ๑

“เฮ้ย เอ็งนะ หน้าใหม่ มาจากไหน” ทองเหม็นตะ โคนเรียก (บางระจัน: ๓๐)

ตัวอย่าง ๒

“เฮ้ย! พญา มาทันเห็นครุปริมญี่ปุ่นแล้ววะ โครตเจ๋งเลย” (วิมานเมขลา: ๑๕)

๑.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ต่างกัน เช่น

๑.๒.๑ การแสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์
บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำว่า เฮ้า ส่วนในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับ
ละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำว่า เฮ้ย

ตัวอย่าง

“เฮ้า ไอ้ช่วง เอ็งไปเอาใบหญ้ามาเร็ว ลิวะ ใบมะยมก็ได้ หลวงพ่อท่านให้น้ำมนต์มาแล้ว
จะได้รัศมีนให้หายบ้าสักที” (บางระจัน: ๓๕)

ตัวอย่าง

“เฮ้ย อย่าเข้าไป เดียวหลง” พญาร้องห้าม แต่เมขลาไม่ฟัง พญาต้องรีบวิ่งตาม
(วิมานเมขลา: ๕๑)

๑.๒.๒ การแสดงการทักท้วงของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง
บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำว่า เฮ้า ส่วนในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา
ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำว่า เว้ย, โอ้ย, เฮ้ย

ตัวอย่าง ๑

“ทำไม ใจหญิงมันต้องโหล ไม่มั่นคง คอยเปลี่ยนไปตามน้ำคำผู้ชายที่คอยหยอดคำหวานรีใจ”

“เฮ้า เข้าใจผิดไปใหญ่แล้ว พี่ไม่ได้ว่าผู้หญิงจะต้องหลงคำหวาน แต่ถ้ารักก็ต้อง เอาชนะใจ
ให้ได้ ไม่งั้นจะเสียเซิงชาย” (บางระจัน: ๒๒)

ตัวอย่าง ๒

“เห็นในใบสมัครบอกว่าเคยสอนพละ จะเล่นนู้อะไรบ้างก็ไม่เห็นแปลก”

“ไม่นะเว้ย พละมันไม่ใช่อย่างนี้ คุณพอจะจำได้ไหมว่าฝึกพวกนี้มาจากไหน”

(วิมานเมขลา: ๑๕)

ตัวอย่าง ๓

“เมื่อกี้แม่เห็น...เห็นเหมือนนางเมขลามันจี่รอมมา”

“โอย จะเป็นไปได้ไง แม่ตาฝ้าแล้ว ป่านนี้มันไปเกิดที่ไหนแล้วก็ไม่รู้” มาการินหัวขำ

(วิมานเมขลา: ๒๒)

ตัวอย่าง ๔

“เฮ้ยๆ บ้าเหรอก จะกรอกไปทิ้งกระปุกได้ไง เดียวก็ตายเหรอก”

“ก็ยากหายเร็วๆ นี่” เมขลาเกาแรงขึ้น

“เฮ้ย จะเกาให้เลือดสาดเลยรีใจ” (วิมานเมขลา: ๒๔)

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถแสดงอาการ ได้มากกว่า ๑ อาการ ดังนี้

๒.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครแนวพีเรียด เช่น คำแสดงอารมณ์ เฮ้า ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า สามารถแสดงได้ ๒ อาการ คือ แสดงอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด

๒.๑.๑ แสดงอารมณ์หรือความต้องการของผู้พูด

ตัวอย่าง

“เฮ้า ไอ่ช่วง เอ็งไปเอาใบหญ้าคามารเร็ว สีวะ ใบมะขมก็ได้ หลวงพ่อท่านให้น้ำมันต์มาแล้ว
จะได้รัศมีนให้หายบ้ำสักที” (บางระจัน: ๓๕)

๒.๑.๒ แสดงการทักท้วงของผู้พูด

ตัวอย่าง

“ทำไม ใจหญิงมันต้องโลเลไม่มั่นคง คอยเปลี่ยนไปตามน้ำคำผู้ชายที่คอยหยอดคำหวาน
รีง”

“เฮ้า เข้าใจผิดไปใหญ่แล้ว พี่ไม่ได้ว่าผู้หญิงจะต้องหลงคำหวาน แต่ถ้ารักก็ต้อง
เอาชนะใจให้ได้ ไม่งั้นจะเสียเซิงชาย” (บางระจัน: ๒๒)

๒.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครแนวปัจจุบัน เช่น คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย ในการศึกษา
ครั้งนี้พบว่าสามารถแสดงได้ ๓ อาการ คือ แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด แสดงเรียกความ
สนใจของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด

๒.๒.๑ แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

ตัวอย่าง

“เฮ้ย อย่าเข้าไป เดียวหลง” พญาร้องห้าม แต่เมขลาไม่ฟัง พญาต้องรีบวิ่งตาม
(วิมานเมขลา: ๕๑)

๒.๒.๒ แสดงเรียกความสนใจของผู้พูด

ตัวอย่าง

“เฮ้ย! พญา มาทันเห็นครูปริมฐึเปลาอะ โคตรเจ๋งเลย” (วิมานเมขลา: ๑๕)

๒.๒.๓ แสดงการทักท้วงของผู้พูด

ตัวอย่าง

“เฮ้ยๆ บ้าเหรอก จะกรอกไปทั้งกระปุกได้ไง เคียวก็ตายเหรอก”

“ก็ยากหายเร็วๆ นี่” เมขลาเถกเถกขึ้น

“เฮ้ย จะเอาให้เลือดสาดเลยรีใจ” (วิมานเมขลา: ๒๔)

ตารางที่ ๕ การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดที่ปรากฏ

ในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครทั้งในแนวพีเรียดและแนวปัจจุบัน

ลำดับ	ลักษณะการรับรู้ หรือความคิด	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใน นิยายสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่อง บางระจัน (ละครพีเรียด)	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใน นิยายสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน)
๑	แสดงการรับรู้ ของผู้พูด	เออ	อ้อ,หืมม์,อืม,อ้อ,อืมม์,อ้อ,เออ
๒	แสดงความคิด ของผู้พูด	เออ	เอ่อ,อืมม์,เออ,อ้อ,อ้อ,เอ

จากตารางข้างต้นพบว่า

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดในนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิยายสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน มีการใช้แสดงอาการทั้งเหมือนกันและต่างกัน ดังนี้

๑.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้เหมือนกัน ได้แก่

คำ เออ แสดงการรับรู้ของผู้พูด

ตัวอย่าง ๑

“ไม่ว่าพี่ใจจะตาบอดแขนขาด ฉันก็จะไม่มีวันทิ้งพี่ใจจ๋า”

“เออ นังหนูนี้มันรักเอ็งแท้ ถ้ารักกันขนาดนี้ไม่ต้องกลัว เอ็งช่วยซำรบมาถึงปานนี้ เป็นตาย ยังไงเอ็งสองคนก็คือลูกหลานคนระจัน ข้าจะเป็นผู้ใหญ่จัดพิธีให้เอง เอ็งสองคนจะได้ดูแลกันออกหน้าออกตากันได้เต็มที” (บางระจัน: ๕๒)

ตัวอย่าง ๒

“เออ รู้แล้ว ไม่ต้องพูดซ้ำ นี่ถ้าจะมาหาเรื่อง ไปไกลๆ เลยนะ คนยังประสาทเสียอยู่”

(วิมานเมขลา: ๕๒)

คำ เออ แสดงความคิดของผู้พูด

ตัวอย่าง ๑

“ถ้าไอสังข์ โอบาบมันเอาทหารมาค้น ไม่เจอที่อยู่ด้วย ทุกคนก็จะปลอดภัย เออ...

เตรียมข้าวปลาอาหารแห้งไว้ให้พี่กับพวกหรือยัง” (บางระจัน: ๒๒)

ตัวอย่าง ๒

“ครูปริมว่าคันทันน้ำลุงตระกลมาก เออ แปลกนะ คุณๆ แล้ว หนูก็มีเค้าหน้าคล้ายลุง

ตระกลยังงไม่รู นี่ถ้าบอกว่าป็นญาติ อาจจะเชื่อเลยนะ” (วิมานเมขลา: ๒๑)

๑.๒ แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำว่า เออ ส่วนในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำว่า อ้อ, อืม, อือ เป็นต้น

ตัวอย่าง ๑

“ไม่ว่าพี่ใจจะตาบอดแขนขาด ฉันก็จะไม่มีวันทิ้งพี่ใจจ้า”

“เออ นังหนูนี้มีมันรักเอ็งแท้ ถ้ารักกันขนาดนี้ไม่ต้องกลัว เอ็งช่วยซำรบมาถึงปานนี้ เป็นตาย ยังไงเอ็งสองคนก็คือลูกหลานคนระจัน ข้าจะเป็นผู้ใหญ่จัดพิธีให้เอง เอ็งสองคนจะได้คู่แลกกันออกหน้าออกตากันได้เต็มที” (บางระจัน: ๕๒)

ตัวอย่าง ๒

“อ้อ จะขอลายเซ็นละสิ ได้เลย ให้เซ็นตรงไหน” (วิมานเมขลา: ๑๒)

ตัวอย่าง ๓

“อืม ชื่อคริมกันแคดมาโยะบ้างนะ” แล้วเมขลาก็เดินออกไปเหมือนไม่สนใจอะไร (วิมานเมขลา: ๒๓)

ตัวอย่าง ๔

“อ้อ” ตอบเบาๆ ในลำคอ (วิมานเมขลา: ๒๘)

๑.๒ แสดงความคิดของผู้พูดที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำว่า เออ ส่วนในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำว่า เออ, อ้อ, อ้อ เป็นต้น

ตัวอย่าง ๑

“ถ้าไอ้สังข์ ไ้ฮ้อบมันเอาทหารมาคืน ไม่เจอฟืออยู่ด้วย ทุกคนก็จะปลดอภัย เออ... เตรียมข้าวปลาอาหารแห้งไว้ให้พี่กับพวกหรือยัง” (บางระจัน: ๒๒)

ตัวอย่าง ๒

“เอ่อ ก็...ก็...ซึ่รุดผ่านไปพอดี” (วิมานเมขลา: ๓๑)

ตัวอย่าง ๓

“จะไปไหนคะ อ้อ ไปฮันนิมุนไซ้ใหม่ อ้ายยย โรแมนติกก็เป็นด้วย ไซ้ได้นะเนี่ย” เมขลา
ข่มขำ ตื่นเต้นที่จะได้ไปฮันนิมุน (วิมานเมขลา: ๔๐)

ตัวอย่าง ๔

“ฉันพยายามแล้ว แต่ก็นึกไม่ออก อ้อ แต่นั่นชอบนับสี่ สาม สอง ก่อนจะทำอะไร
ยากๆ” (วิมานเมขลา:๑๗)

๒. คำแสดงอารมณ์คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์
บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง
ฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถ
แสดงอาการได้มากกว่า ๑ อาการ

๒.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครแนวพีเรียด เช่น คำแสดงอารมณ์ เออ ในการศึกษาครั้งนี้
พบว่าสามารถแสดงได้ ๒ อาการ คือ แสดงการรับรู้ของผู้พูด และแสดงความคิดของผู้พูด

๒.๑.๑ แสดงการรับรู้ของผู้พูด

ตัวอย่าง

“ไม่ว่าพี่ใจจะตาบอดแขนขาด ฉันก็จะไม่มีวันทิ้งพี่ใจจ๋า”

“เออ นางหนูนี้มันรักเอ็งแท้ ถ้ารักกันขนาดนี้ไม่ต้องกลัว เอ็งช่วยซำรบบมาถึงป่านนี้ เป็นตาย
ยังไ้เอ็งสองคนก็คือลูกหลานคนระจัน ข้าจะเป็นผู้ใหญ่จัดพิธีให้เอ็ง เอ็งสองคนจะได้ดูแลกันออกหน้าออกตา
กันได้เต็มที” (บางระจัน: ๕๒)

๒.๑.๒ แสดงความคิดของผู้พูด

ตัวอย่าง

“ถ้าไอสังข์ โอบาบมันเอาทหารมาค้น ไม่เจอที่อยู่ด้วย ทุกคนก็จะปลดก๊อช เอ...
เตรียมข้าวปลาอาหารแห้งไว้ให้พี่กับพวกหรือยัง” (บางระจัน: ๒๒)

๒.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครแนวปัจจุบัน เช่น คำแสดงอารมณ์ เอ ในการศึกษา
ครั้งนี้พบว่าสามารถแสดงได้ ๒ อากศ คือ แสดงการรับรู้ของผู้พูด และแสดงความคิดของผู้พูด

๒.๒.๑ แสดงการรับรู้ของผู้พูด

ตัวอย่าง

“เอ รู้แล้ว ไม่ต้องพูดซ้ำ นี่ถ้าจะมาหาเรื่อง ไปไกลๆ เละนะ คนยิ่งประสาทเสียอยู่”
(วิมานเมขลา: ๕๒)

๒.๒.๒ แสดงความคิดของผู้พูด

ตัวอย่าง

“ครูปริมน่าคุณหน้าลุงตระกลมาก เอ แปลกนะ ดูๆ แล้ว หนูก็มีเค้าหน้าคล้ายลุง
ตระกลยังงิไม่รู้ นี่ถ้าบอกว่าเป็นญาติ อาจเชื่อเลยนะ” (วิมานเมขลา: ๒๑)

บทที่ ๕

บทสรุป

สรุปผลการศึกษา

การศึกษา “การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารบันเทิง” ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย และเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารบันเทิง โดยเก็บข้อมูลจากนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน และนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา

การดำเนินการศึกษา ดังนี้

๑. ศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน มีคำหรือกลุ่มคำจำนวนทั้งสิ้น ๑๖ คำ ได้แก่

๑. ปะ	๒. ญย	๓. โธ	๔. โธเอี้ย
๕. วะ	๖. วะ	๗. หา	๘. อ้าว
๙. เอ๊ะ	๑๐. เอ๊ย	๑๑. เอ๊ย	๑๒. เออ
๑๓. เฮ้า	๑๔. ฮะ	๑๕. ฮี	๑๖. เฮ้ย

๒. ศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิคยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา มีคำหรือกลุ่มคำจำนวนทั้งสิ้น ๕๐ คำ ได้แก่

๑. กี่รีด	๒. จะตายแล้ว	๓. เซอะ	๔. ช่วยด้วย
๕. ต้าย	๖. โธ่	๗. โธ่เอ๊ย	๘. โธ่เอ๊ย
๙. วะ	๑๐. วะะ	๑๑. ๊ว	๑๒. ๊วย
๑๓. ๊วว	๑๔. ๊วย	๑๕. ๊ว	๑๖. ๊วย
๑๗. ๊วย	๑๘. หีมม	๑๙. หุย	๒๐. หูว
๒๑. แหมม	๒๒. โห	๒๓. อ้อ	๒๔. อ้อ
๒๕. อะแหมม	๒๖. อ้าย	๒๗. อ้าว	๒๘. อ้อ
๒๙. อี้ม	๓๐. อี้มม	๓๑. อู้บ	๓๒. อู้ปส์
๓๓. อู้บ	๓๔. อู้บ	๓๕. อู้บ	๓๖. เอ๊ะ
๓๗. เอ	๓๘. เอ๊ย	๓๙. เอ๊ย	๔๐. เออ
๔๑. เอ่อ	๔๒. โอ้โห	๔๓. โอ้โห	๔๔. โอย
๔๕. โอ๊ย	๔๖. ฮ่า	๔๗. ฮี	๔๘. เฮ้ย
๔๙. เฮอะ	๕๐. เฮ้อ		

๓. ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลคำแสดงอารมณ์ทั้งที่เป็นคำและกลุ่มคำโดยใช้ความหมายของ คำแสดงอารมณ์ ตามกรอบแนวคิดการให้ความหมายของรุ่งทิวา ฉันทันต์ศรีศรี (๒๕๕๔ : ๓๘) ซึ่งจำแนกคำแสดงอารมณ์ไว้ ๓ ประเภท คือ ๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด ๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง ความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ในการศึกษา ครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงสรุปผลตามเกณฑ์ที่แบ่งไว้ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา ดังนี้

๑. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

๑.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียดแสดงอารมณ์ความรู้สึกทั้งสิ้น ๕ อารมณ์ โดยเรียงตามลำดับของอารมณ์ที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ไม่พอใจ ประหลาดใจ สงสัยหรือไต่ถาม เอ็นดูรักใคร่ ตกใจ สงสาร รำคาญใจ คูหมิ่น และอารมณ์ขัดเคืองใจ โดย คำแสดงอารมณ์ที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกไม่พอใจมีมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น ๔ คำ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ บะ, วะ, เอ๊ะ, ฮี

๑.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันแสดงอารมณ์ความรู้สึกทั้งสิ้น ๑๘ อารมณ์ โดยเรียงตามลำดับของอารมณ์ที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ตกใจ ประชดประชัน ประหลาดใจ ตื่นเต้น หมั่นไส้ ไม่พอใจ สงสัยหรือไต่ถาม รำคาญใจ พุดพั้งไป ชื่นชม คีใจ เหนื่อยใจ ขัดเคืองใจ สงสาร เจ็บปวด หยอกคือ โลงใจ เสียตาย คำแสดงอารมณ์ที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกตกใจมีมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น ๑๐ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๗ ได้แก่ กรีด, ้วย, ้วย, ้วย, ้วย, ้วย, ้วย, ้วย, ้วย, ้วย

๑.๓ คำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกเหมือนกันมีจำนวนทั้งสิ้น ๗ อารมณ์ โดยเรียงตามลำดับตัวอักษร คือ ขัดเคืองใจ ตกใจ ประหลาดใจ ไม่พอใจ รำคาญใจ สงสาร สงสัยหรือไต่ถาม

๑.๔ คำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน สื่อความหมายเชิงอารมณ์ ความรู้สึก ทั้งเหมือนกันและต่างกัน เช่น การแสดงอารมณ์ไม่พอใจของผู้พูด ในละครเรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด ใช้คำ บะ, วะ, เอ๊ะ, ฮี ในละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำ หิมม์, หุย, แหม, เซอะ, ฮี โดยใช้คำแสดงอารมณ์ในแนวพีเรียดกับในแนวปัจจุบันมี ๑ คำ ที่เหมือนกัน คือ ฮี

๑.๕ คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำเดียวกันสามารถสื่อความหมายเชิงอารมณ์ ความรู้สึกได้มากกว่า ๑ อารมณ์

เช่น ในละครเรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด โช้ สามารถแสดงได้ ๒ อารมณ์ คือ สงสาร และรำคาญใจ
 ในละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน โอ๊ย สามารถแสดงได้ ๒ อารมณ์ คือ ตกใจ และรำคาญใจ

๒. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด

๒.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์
 บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด สามารถแยกได้ ๓ ลักษณะ คือ คำ
 แสดงอารมณ์ที่แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
 ได้แก่ เฮ้ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงเรียกความสนใจของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ได้แก่
 เฮ้ย คำแสดงอารมณ์ที่แสดงการทักท้วงของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ได้แก่ เฮ้

๒.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์
 บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน สามารถแยกเป็น ๓ ลักษณะ
 คือ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด มีจำนวนคำทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ
 ๑๔.๒๘ ได้แก่คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย คำแสดงอารมณ์ที่แสดงอาการเรียกความสนใจของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๓
 คำ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๖ ได้แก่ ช่วยด้วย, อะแหม่ม, เฮ้ย คำแสดงอารมณ์ที่แสดงการทักท้วงของผู้พูด มีจำนวน
 ทั้งหมด ๓ คำ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๖ ได้แก่ เว้ย, โอ๊ย, เฮ้ย

๒.๓ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์
 บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง
 ฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน มีการใช้แสดงอาการทั้งเหมือนกัน
 และต่างกัน เช่น เวลาแสดงเรียกความสนใจของผู้พูด ในละครแนวพีเรียดใช้ เฮ้ย ในละครแนวปัจจุบันใช้ ช่วย
 ด้วย, อะแหม่ม, เฮ้ย โดยใช้คำแสดงอารมณ์ในแนวพีเรียดกับในแนวปัจจุบันมี ๑ คำที่เหมือนกัน คือ เฮ้ย

๒.๔ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์
 บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง
 ฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถ
 แสดงอาการได้มากกว่า ๑ อาการ ในละครแนวพีเรียด เฮ้ สามารถแสดงได้ ๒ อาการ คือ แสดงความปรารถนา
 หรือความต้องการของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด ในละครแนวปัจจุบัน เฮ้ย สามารถแสดงได้ ๓

อาการ คือ แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด เรียกความสนใจของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด

๓. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด

๓.๑ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด สามารถแยกออกมาได้ ๒ กลุ่ม คือ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อการรับรู้ของผู้พูดมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ได้แก่ เออ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อการคิดของผู้พูดมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ได้แก่ เออ ซึ่งคำแสดงอารมณ์ ๑ คำสามารถแสดงได้หลายอาการ

๓.๒ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน สามารถแยกเป็นเป็น ๒ กลุ่ม คือ คำแสดงอารมณ์แสดงการรับรู้ของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๗ คำ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๕ ได้แก่ อ้อ, หืมม, อืม, อ้อ, อืมม, อ้อ, เออ คำแสดงอารมณ์แสดงการคิดของผู้พูด มีจำนวนทั้งสิ้น ๖ คำ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕ ได้แก่ เออ, อืมม, เออ, อ้อ, อ้อ, เอ

๓.๓ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน มีการใช้แสดงอาการทั้งเหมือนกันและต่างกัน เช่น แสดงการรับรู้ของผู้พูด ในละครแนวพีเรียดใช้ เออ ในละครแนวปัจจุบันใช้ อ้อ, หืมม, อืม, อ้อ, อืมม, อ้อ, เออ โดยใช้คำแสดงอารมณ์ในแนวพีเรียดกับในแนวปัจจุบันมี ๑ คำที่เหมือนกัน คือ เออ

๓.๔ คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถแสดงอาการได้มากกว่า ๑ อาการ เช่น ในละครแนวพีเรียด เออ สามารถแสดงได้ ๒ อาการ คือ แสดงการรับรู้ของผู้พูด และแสดงความคิดของผู้พูด ในละครแนวปัจจุบัน เออ สามารถแสดงได้ ๒ อาการ คือ แสดงการรับรู้ของผู้พูด และแสดงความคิดของผู้พูด

อภิปรายผล

การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง บางระจัน และวิมานเมขลามีความสอดคล้องกับรุ่งทิวา ฉัททันต์ศรีศรี (๒๕๕๔) ได้ศึกษาไว้ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายในเชิงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด เป็นประเภทคำแสดงอารมณ์ที่มีจำนวนมากที่สุดในข้อมูลคำแสดงอารมณ์ทั้งหมด บางครั้งคำแสดงอารมณ์ที่เกิดโดยลำพัง และไม่มีข้อความใดๆ มาประกอบก็สามารถสื่อความหมายที่ชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจได้ ทั้งนี้เกิดจากความชัดเจนของบริบท ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของคำแสดงอารมณ์ คือ การที่คำแสดงอารมณ์จะใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกอะไรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทที่แวดล้อม ตลอดจนการใช้น้ำเสียงของผู้พูด ซึ่งทำให้คำแสดงอารมณ์บางคำสามารถใช้แสดงความรู้สึกได้มากมายแตกต่างกันไปในแต่ละบริบท

คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา อาจมีความหมายเหมือนกัน หรือต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท ข้อความที่แวดล้อม และยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง ทำให้เกิดความคิดว่า ยังมีประเด็นที่น่าศึกษาต่อไป ในเรื่องต่อไปนี้

๑. ควรศึกษาเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ไทยกับคำแสดงอารมณ์จีนที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

๒. ควรศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต

นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๑๔ เรื่อง บางระจัน

นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕๕๘ เรื่อง วิมานเมขลา

บรรณานุกรม

กำชัย ทองหล่อ. **หลักภาษาไทย** ท ๒๐๓-๒๐๔. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง, ๒๕๓๑.

คทาหัสดี บุญประเกศ. “บางระจัน” นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร. ๕ (๕๑๔) : ๑๑-๑๓, ๒๕๕๕.

แทนใจ โพธิ์แทน. “จุดกำเนิดและพัฒนาการของรูปแบบและเนื้อหา นิตยสารภาพยนตร์ที่วิบูล.” วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ธนิสร์ บัณฑิตภักดี. “การศึกษาคำสแลงในภาษาไทยของวัยรุ่นที่พบในนิตยสารบันเทิง.” วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์, ๒๕๔๘.

นงลักษณ์ ยิ้มสรวล. “ระบบสัญลักษณ์ทางเพศในละครโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติด
เชื้อเอชไอวี” วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

นวลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์. **วิเคราะห์ภาษาในนิตยสารบันเทิง.** วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๑.

นวลวรรณ พันธุมธา. **ไวยากรณ์ไทย.** พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์. ๒๕๒๗.

เบญจมา บุญเติม. “ การศึกษาการแปลคำอุทานในวรรณเรื่อง HAPPY POTTER AND THE ORDER OF

PHOENIX และ HAPPY POTTER AND THE HALF-BLOOD PRINCE. ” วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๑.

เปรมจิต ชนะวงศ์. **หลักภาษาไทย.** ม.ป.ท., ๒๕๕๕.

พรทิพย์ เนิตฉินนภา. “ข้อสังเกตเรื่องคำอุทาน.” วารสารวรรณวิทัศน์ ๑: ๑๗๑-๑๗๓, ๒๕๕๔.

พัชรีย์ จำปา. “บทบาทของคำอุทานในภาษาไทย.” วารสารสงขลานครินทร์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

๕ (๒): ๒๒๗-๒๓๖, ๒๕๕๖.

เยาวลักษณ์ ภูศรีเกษม. “กระบวนการประชาสัมพันธ์ละครโทรทัศน์” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย

สาขาประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๕๒.

รุ่งทิwa ฉัททันต์ศรีศรี. “การศึกษาคำอุทานในภาษาไทยที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย

สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๔.

เรืองเดช ปั้นเขื่อนขัตติย์. ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๑.

สมภพ ใหญ่โสมนั่ง. “การศึกษา การแปลคำอุทานในหนังสือการ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์ เป็นภาษาไทย.”

วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๕.

สรรัตน์ จีรวรรวิสุทธ์. “พัฒนาการและสุนทรียทัศน์ในการสร้างสรรค์บทละครในโทรทัศน์ไทย”

วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาสื่อสารการแสดง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

สารานุกรมเสรี. ละครโทรทัศน์. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org>. ๒๕๕๕.

สารานุกรมเสรี. พีเรียด. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.thefreedictionary.com>. ๒๕๕๕.

สารานุกรมเสรี. ละครย้อนยุค. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org>. ๒๕๕๕.

สารานุกรมเสรี. การละครตะวันตก. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://sompophphenchan.blogspot.com>.

๒๕๕๕.

สิวินีย์ ไชยพงษ์. “การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์เกาหลีประเภทโรแมนติคดราม่า”

วิทยานิพนธ์ มหบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

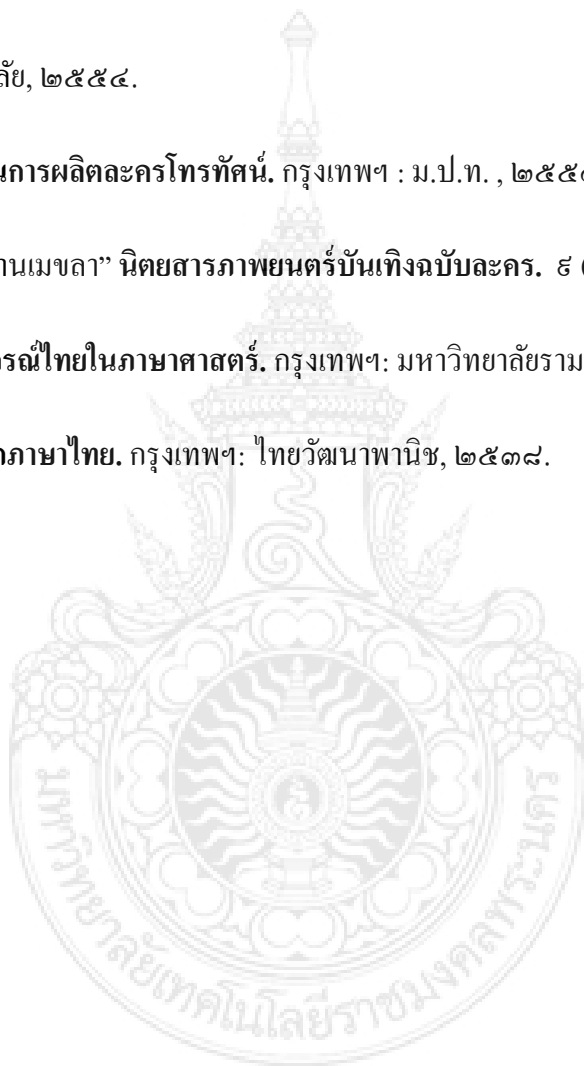
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

องอาจ สิงห์ลำพอง. กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. , ๒๕๕๗.

เอื้องอรุณ สมิตสุวรรณ. “วิมานเมขลา” นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร. ๘ (๘๘๘) : ๖-๕๘, ๒๕๕๘.

อุดม วโรตม์สิขจิตต์. ไวยากรณ์ไทยในภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๕.

อุปทิศศิลปสาร. พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๘.

ประวัติของผู้จัดทำภาคนิพนธ์

ชื่อ - นามสกุล	MO PEIRONG (นางสาวเขลลีย์)
วันเกิดที่	๒๓ มกราคม ๒๕๓๕
สถานที่เกิด	มณฑลกวางตี้ สาธารณรัฐประชาชนจีน
สถานที่อยู่ประเทศจีน	อำเภอหิ่งเซี่ยน เมืองหนานหนิง มณฑลกวางตี้
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๕	โรงเรียนมัธยมอำเภอหิ่งเซี่ยน มณฑลกวางตี้ สาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	วิทยาลัยเทคโนโลยีวิชาชีพหนานหนิง มณฑลกวางตี้ สาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๕๘	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์เทิร์นเทรนต์
พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๕๙	สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติของผู้จัดทำภาคนิพนธ์

ชื่อ - นามสกุล	MO LIFEN (นางสาวอัญมณี)
วันเกิดที่	๑๗ มีนาคม ๒๕๓๖
สถานที่เกิด	มณฑลกว่างสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
สถานที่อยู่ประเทศจีน	อำเภอลี่ผู่ เมืองกู่ยี่หลิน มณฑลกว่างสี
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๕	โรงเรียนมัธยมอำเภอลี่ผู่ มณฑลกว่างสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	วิทยาลัยเทคโนโลยีวิชาชีพหนานหนิง มณฑลกว่างสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๕๘	การศึกษาระดับปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์เทิร์นเทรนต์
พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๕๙	สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร